

۱۸۳۱۷
۲۰۹۴۸۲

10

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب	طب (مستعمل از طبه الابد)
مؤلف	
مترجم	
شماره قفسه	۱۸۴۱۷-
جمهوری اسلامی ایران	
شماره ثبت کتاب	۲۰۹۴۸۲

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۱۸۳۱۷

۱۸۳۱۷
 ۲۰۹۴۸۲

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب	طب (متن و تخریص)
مؤلف	
مترجم	
شماره قفسه	۱۸۳۱۷
ج ۱	۲۰۹۴۸۲

۱۸۳۱۷

[illegible]

بکوبند و اگر بکوبند بر باد و دستمالیده بان دستمال بکوبند و بان دستمال
 و تخم فزانه کرد و سر زانیدن عقرب در مکان باعث مرگ باد و میشود و هرگاه
 پاره و جبهه و سر راخ او کوبند دیگر از اجناس بر من نباید حکمت شدن عقرب
 اقسام دارد فسیل اطراف بیده بر بالای خالت نرم و این را در بزند و هرگاه
 و در دماغان سیرانه و فم کوبیده و زخم را با آب نمک مدان یا چغندر
 کوبند و سر را با بلی سوزند که هوا داخل آن شود بعد از سر عقرب بزد
 که هر عقرب شده اگر عقرب را در دهن می کشند و با لایند و با لایند
 و چون کوبند از دهن سر راه شود نیم درم بکام او بالند اگر در دهن او
 عقرب کزد و در کف و اگر فم عقرب با خود دارد عقرب را کزد و هرگاه
 کوبند عقرب را در دهن او خورده و اگر کوبند عقرب را با آب او فم عقرب را
 کسی با دام تلخ و در بن میاه و با داب سخته بخورد و در دهن عقرب و در دهن
 حکم است هر سبی و هرگاه عقرب با دام تلخ را در دهن او کوبد که سبزه بخورد و
 دهند سبزه شش شود و چون سوزد در دهن او فرو برد و با خود
 آید و اگر دهن او کف را با مسک با خود دارد مسک را با آب کوبد و اگر کوبد
 فیل را در دهن او کوبد و در دهن او مسک را با آب کوبد و اگر کوبد
 مسک

ستم آب باعث هرب زین و در مسک است و اگر ستم آن مانده شود با کوبیده باب
 تخرج ساخته و در سوراخ سر او ریخته و ششها بر باد و چنانچه دهنه عقرب را بر
 پاره بشم مالمه در دهن او کوبد که یک ماهه بر باد جمع شوند و هرگاه با خیر سب
 هر بیشه است و در دهن او کوبد و باعث که عقرب عکسوت شود اگر میان عقرب
 ناخن فرو برد بر آن بکشد فربه نموده در مکانی کوبد که هر کس در آن مکان
 بر او جمع شوند و اگر خون آن در دهن او کوبد باعث جمع شدن گداز
 و اگر شیرین یا چربی در جای کوبد و خواهد که در دهن او کوبد و باید که
 صحن کدالین ضبط فم عقرب را با دانی که دست کسی بان خیزد و در دهن او
 زدن و در دهن او فرو برد و چنان کوبد که در دهن او کوبد و چنانچه آب بر
 بر بدن او ریخته و در دهن او کوبد و با لایند و با لایند و با لایند و با لایند
 از بدن او و در دهن او کوبد که کف را با آب کوبد و در دهن او کوبد
 نماید و چون دهنه کا و در دهن او کوبد و در دهن او کوبد و در دهن او کوبد
 کسی در دهن او کوبد که از آب قریب بنشیند و در دهن او کوبد و در دهن او کوبد
 جامه بنشیند و در دهن او کوبد که کف را با آب کوبد و در دهن او کوبد
 فاکتور می پودت تخرج و در دهن او کوبد که کف را با آب کوبد و در دهن او کوبد

و اگر خون بوم که جفا است با روغن زیتون آمیخته بر سر انداخته و شکم و ششها
 قابل ساندن باشد و یا ششها آب طبع فریزه و آمدن شش بکشد و سانس از تن
 از بجز آب و انداختن و آب طبع کفوفه در وقت چهار کشته جدا است
 اگر موئی یا خایه کنده یا دتیا از کتفه سر جداست قام مویشان را بر ملا کشند
 و درش از بعد نایج گریزان است و کتاف ششها خستین در میان ششها
 گرم شدن آن و اختن او بر کب و اعل شمع از شد آن کتاف کتاف کرده
 باشد و طلاء و او بر بدن با روغن زیتون یاغ مقاربت بشود و یا ششها آب
 طبع او کشته کتاف است و اگر از خزان جداست یا باغ کتاف در خانه فرو کشند
 سبب بگری شود و نه هین بدن بر روغن تخم کدو و زیتون پیش از جدا است
 و هرگاه ریزه کتاف شامیده و در سوختن مرده و زنده باعث هر چه شود
 و اگر سوزی دم اسپه جداست بر بدن کتاف در آن خانه داخل شود و اگر
 مکی در کتاف خون ششها بگریزند و اگر آب سداب را در خانه شست
 هر بگریزند و بگریزند و درین حکم است بجز شامیده و اگر کسی سوزد
 به بولت انار و بوی با کتاف سفید بگریزند و بپزند و کتاف ششها کل جفا
 در میان لباس مانع بپزدن آن لباس است و معنی بولت انار این است

و ششها

او دانسته اند و بجز بولت خیار در صورتی باعث شش خفای شود و آبها
 که بپزد که هرگاه مقدار این قیرا ط قار جیل بپزد و بر روی ششها انداخته
 در دفع هوام و اخفی و افیون و امثال آن شرب نمایند و می توان قیرا و کتاف
 و برین مع کتافه انداخته و افیون دفع شود و صاحب خواص الامشیاء آورده
 که اگر موکد و معینه غریبه نبی با در اصاب و نبی در ساید ششها نمایند
 را در اصاب ششها خود انداخته و قابل باشد و آنچه را در ساید ششها
 کرده اند و در هر جمیع معده ها بپزد که کتاف حیوان زده باشد از قسم
 کتاف و هر آن را با آب بپزد که در تناول نمایند در درامان کند و آبها بپزد
 مایه مرکبش را با سرکه خاد و هر جمیع معوم دانسته اند و هر عضو که کتاف
 شده باشد باید محکم بپزد و کسی که ناشناخته در خانه از نوز جوش
 تناول کرده باشد اول معضه بر روغن کل سرخ و روغن زیتون کرده یا
 ادویه تر یا قیر مثل نذاوند و امثال این موضع خورده مگر موضع را بکشد
 آب دهان را برین دعایست موضع و غماد ادویه قند یا به مثل مرکب
 کتاف و بپزد و زفت و مرکب بپزد و سرکه بپزد و بپزد که در روغن فرو
 موضع تر معید است و موش مار را بر دم حبابه انداخته و بعد از چیدن ششها

بر او برسد و تکرار بخفتن شیر نمایند و هر بار شیر بخورند که بخت چون
 دست نشوید و هر خواهد افتاد و این علامت دفع سم و نجاسات و آب
 و تخم میخچه و زرداوند مدوج و طویل و کرمی و تیزه برطان مرغی
 و زخمیل با شیر انسان اینها دفع می کند سم را و هرگاه شکم صرصر یا شکامه
 هم چنان کرم عیده بر روی زخم کاندازد دفع می شود و هرگاه تفرخ باغافید
 بر موضع دفع نماید که کاندازد و در مسکن نشود و هرگاه فرج یکدیگر را در هم
 کرده بر زخم کاندازد نه در افراخ نماید و مضانه پوست و کرمش مرغ را
 که با هم کرمیده باشند هم کزیدن افعی مفید است و خنده سسم دفع می
 کند و آن همان عقرب کزیده و بکیرند و بخت مسوده و در دهن چراغ کرم
 نموده بر زخم نهاد که کند و در دهن و زنا و هرگاه عقرب کزیده را و او را بر
 خرما سوار کنند و دم خربا بخت او دهند دفع الم و شوره و در دفع سم
 عقرب بهاره بعد از مکیدن و داغ غرزد موضع آب سبزه شیر نمایند
 و در خواص الاشیاء آورده که اگر کسی که کزدم او را کزیده آگشت و در گوش
 کند و در گوش او بکوبد که اگر کزدم کزیده است و در مسکن نشود و در کتب
 جلیه است که عقرب کزیده اگر در طعم با و در دست نگاه دارد اندکن الم آن کوفه

چون از دست بگذارد او را که می نماید و هرگاه از دهن و در شایب آورده
 حلا با نده و بر آن موضع ضار کند و صغیر نایل می شود و در معالجه کس که
 او را مسکت و دیانه کوفته باشد و سایر سیاح و انسان در بانه طریقه تشخیص کنند
 مکی که کزدم می نماید و بانه باید نانی برون آن زخم آلوده پیشوایان بانه
 اندازند اگر کزدم مسکت شده و بانه بده است و باید که اول موضع را پاک کنند
 و باغافید و جذبه سبزه نمایند و تخم میخچه بکشد که باعث وسعت دهن گردد
 و علمم خاوند مثل و تیزه و بخت و پیاز و فواد با منای جاذبه سم کند
 مثل جابو شیر و فطرون با بول انسان و خاکستر نالت با سرکه و تکرار این شیر
 مایه باید نمود و باید که با برادر بنشیند مکی میگویم که در آن دهن و مرا کزدم
 مفید است و هرگاه اشامیدن از طرف اول و در آب دهند که نظر او بر آب بفتد
 و تغذی و آب کشهای لطیف قریب نموده از شرب قریبها و حرصات منع
 و محافظت نمایند و دهن کرم و شیر و با لوده و علوی و شامه هیزان
 مناسب است و استراحت و خواب مفید و اشامیدن آب در دهن و دهن
 صد مثقال بیهوده از سر دهن تا بکشته و آب پیاز و سوسن و دهنی صد مثقال
 بیهوده دهن تا سوسن و هر دو را بر قریبها استفاده و کباب بکشد و بیا

و این ان موضع نافع است و خدا با قیاد که بدیم که باشد با خدا
مهم فمک و اشان است و اینجا ارد با قیاد با سرکه و چون موی سرکه
بریده و سخته بر موضع کوبیده مسک کنند و جمع ان را با بل کد و ان موضع
دخم حیوانات و دم کند طلای مهاد مسک نافع است و در علاج دخم
بلنگ شیر و عرس و اشان اما اولاً ضماد بادویه عذاب مافتد سرکه و قند
و پانزده و سه و بعد از ان با مسک سرکه بنشیند پن ضماد بر هم اسونیا
و کند بادوغی فیتون و شراب بھر کردن انان نافع است و این معجون
بهر طایفه ای هم در بیل و سایر هوام مفید و معی است بنیای از بیل و فیتون
و عدم نبویه کی مان و قوهریت بخودم چون الشرا اهل هر یک سردم
دار چینی در طعمه هرج حبالبغای سبیل الطیب خطیبا فاقم و بخر فقم ثبت
فقم کوفهر یک دو ددم بادوزن اوقیه عمل بر شند و شربت ناسبت
است و فقه الشرا اقام کماست و از کوبیدن او از هر مامان خون
تراوش می کنند مثل برفی و بن دندان و سینه و معده و رگها و مقعد و ای
برق و طریق معالجه او است که موضع کوبیده را آب کاهراوی العام و طب
و فاد نه و اشان که کد است با فاد و شراب کد و او کاسی و فاد و کل فقم

و در قهوه و مانند آنها مانع است و اگر ممکن است بکنند قهوه او را بر دهن
ملک و افاضت بکنند و با لطف فی القدر و محاسبی کند و اگر اخیر و با لطف
ماندیده بر دهن زنبور طلاع نمایند وضع قام بخند و نظر کردن ملسوخ و
در ظرف طلا و باغی صید دفع انبیا آن و کند و طریق معالجه معروبان غرق
است که اندیم گرم را با روغن انجینه بخورد مصاحب هم بدهد تا قی کند و بعد از
او را با آب طویخ شست و فرمایند و از خواجیه منع غریبه شیرکاف و فاده بنارده
حلق او در نزد و گویند که اگر گشت سر سمار را طویخ غریبه شارب هم تناول
مانع از اشد و زهره ملوک نامصاحبت کشنده است و غیره و غریبان آن
پیرایه انوارات بعد از آن و یکی که شرب و بعد از او در غریبان تا لیکه کمال
و زهره سکت از بقدر یک عدس آن کشنده است بعد از زهره و بعد از آن
آن پیرایه مرکبش است و زعفران کا و با خط طبعان او در غریبان و در معده
هم اخیر و عا و شرب بخند یا شامند و بعد از آن و در طای
شراب مخلوق به خطا بعد از آن طویخ و شراب و غریبان است و در
و در دفع سمیت و در دفع و اهل ذنبا و در غریبان و احوال لها بعد از آن
شراب طویخ تخم کتان و صفاری و تخم مر و تخم قرمز که فایده و شارب که

و سفید باد امثال آنها را شرب ماء العدل با بطن خفته صفا می دهد
 لعاب تخم کتان و روغن بادام نافع است واسهال با بدخود و در آنگ
 محبوسه و با جلاب با سنا و سر ملاقات مناسبه و شرب شور و زنج و
 سار و امراض عروق سرفه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
 روغن تازه و شکری و لعاب آنها و شیر و امثال آنها با بدخود و در شرب
 رها سنگ و سم الفار و سیاه و در بخت و مانند ملک و دات از امیاه
 سانه لعاب و دوا و جوی و شرب با روغن با سرکه و کوبیده و شرب با جوی
 انجیر و زعفران و انجبین و تخم کرفس و ترنجبین و کوشه های چرب نماید
 و در صورت احتیاس طبع و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
 و معتقد بعد از شرب ماء العدل و مهمل و به حال صفا و دوا و جوی نماید
 و در معالجه امثال الایام و معده ضابطه است که در نیم روزه بکشد ضابطه ای
 جاذبه رسم کنند و عمل موضع با رجا که در جوی با جوی و جوی و جوی و جوی
 ان و سینه و دوا و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی
 و در معده و سینه و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی
 که اگر سرکه که با مهمل سینه و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی

کشف که سنگ بخت باشد و در معده و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی
 تنگ کتان از موضع می نماید و چون هفت عدد خنفا را در زیر طاس مسک
 حبس نمایند با عدل با روغن با دان و شود و خنفا را با جوی و جوی
 نامند سطحی شخصی بخوبی نماید و در معده و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی
 من بجز رسیده از معده و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی
 و طبایف شناسان که در الشک کافور با جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی
 و مایع اطباء و با است و شرب جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی
 طاهرون و روغن و با میفید است و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی
 از آن و قسم خطای از برون تیره و بدون برکت بنفشه و با بل و جوی و جوی
 مشک و طعم او و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی
 خوردن سیر با جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی
 مزاج و دمان و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی
 طاهرون و معده و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی
 ترنج و معده و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی
 کردن طاهرون و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی و جوی

بان متون ملاحظه انداخت که جمیع ابرو جمیع ابرو را سقام افراط و
 تقریب عداوت است چنانچه حدیث شاهد برین را لغوی است
 و الا تم اقام علیهم السلام و در بار حفظ حق و تم رده کلک بیان کیت
 بر رعایت حد اعتدال و رعایت و عادت و عدم انحراف مزاج از اعتدال
 طبیعی باشد زیرا بران ادای حدود بعضی هم را عادت بر تبا اعتدال از
 لوازم است بر باید دانست که جهت عالی است از برای بدن که قوی و فعال
 قوی و جوی طبعی خلقی به نقصاً و عطل ازین جاری تواند شد و مریض
 است و عطل ازین و حدیث کد که باعث عدم همگامی استراحت طبیعت
 استقلال قوی میگرداند و آنچه دارد شخص شود اگر طبیعت بدان تعریف
 و کند به تعریف قوی و بدل شدن از ناخیل و نشو و فای اهلان
 ترقی از اعدا نامند و هرگاه او در طبع تعریف نیاید چنانچه در دفعه
 دیا اصلاح اخلاط متفرقه معدوم است از او و الا چنانچه مسجود
 شود از سم گوید ما را بر ما کو لا نشی قسم و شریک و عد
 مطلق قدیم دقای مطلق سیم مطلق چهارم غذای دقای که اول
 طبع بدان تقریف کند بعد از آن او در طبع دخل نماید مثل آب جودت

بجمه در مدتی که در صلا فتم هیا مروت ماسد یاد ام ششم
 سیم که اول در طبع تاثیر بسیار کند اما اگر و کرا و اکثرا واقع شود اف
 ی جود سم و زانی میزاند بود که سم مطلق تواند شد زیرا که بعضات
 کلا او بعد از افاد اصلاح غیر ممکن و اما مقدور است فکر بعد از جم
 او که اصلاح توان نمود و در تغذیه حفظ صحت را عادت پنج امر از برای
 است اول اعتدال غذا و تریب لطیف و کثیف آن و دوم اجتناب از کرا
 غذا عذقی که قبل از آن غذا و قصای نباتی غذای دیگر را خلق ساخته
 نسبت افعال و هیئت هلاک کرد است بر اجتناب از جمیع اعداد مثل مروت
 و عمل و عادی و شیر و آب سرد با لای میوه چهارم رعایت طبع و مزاج که
 خوردنی استیای باید و مروتین استیای حاره تناول نمایند و پنجم
 سن و عادت در طبع و ششام از اشای حاره اجتناب و در هر دو
 سیم و ششام چهارم باید اقرار کند و تریب طلاف عادت بران لوازم
 شریک مروت و در هر دو بان اعتیاد جاری نگشته باشد کم کم باذن عادت
 نماید تا مروت و در هر دو بان اعتیاد جاری نگشته باشد کم کم باذن عادت
 حقه و عادت را عادت آنچه را در عرف اطباء ستم قدیم نامدار براد

و بیان آن بر اینجه است که آنچه دارد شخص میگردد یا وارد روح او می شود
که آنچه دارد شخص میگردد یا وارد روح او می شود یا وارد نفس او را میگردد
امروز آنکه با الاضداد باشد یا با بعض یا وارد نفس بدن یا وارد هر سه
اول آنچه وارد روح گردد و آن هوایی است بطور این که استشقاق تمام
آن فردی و افراد و غریب در آن سبب عددش امراض است و هوای
انت که کرمها باعث عرق و سردی او موجب جاهدین پست نشود
پس باید هوای مرغ و غصوی را برهنه سازد و بدین واسطه اسب شود
در هوای گرم اما اسب از اسرافاید در مسکن آب نیاشد و کجانی
و کاه و کاه او بکشد و بکشد خود که اگر دوازده مواضعی که در نفس آنچه
و کدگان و کوب و افلا و ای آینه ده باشد و روی گزینند و از قوین
مسح و غزل بکناده گیرد و عادت را بدخلیت تمام است حقیق آنچه وارد نفس
شود آن امراض نفس از غضب و فرح و کد و لذت و خوف و غفلت و غزل
از افلاطون است از آنها از لوازم است اما غضب و فرح مغلوب حرارت غریب
و بدین منتشر گرامد و کاه باشد که هلاکت کشد چنانچه جنون است
که ملون شادی را کشد و اما غزل و خوف و غصه و غزل و غزل و غزل

مگر آنکه عادت باخا استمرار یافته باشد که احادیثی که لطیفه الانیسه و دیگران
قالیونان مرده اند آنرا می خورند و غیر جان معالج نماید سیر
وارد بدن او می شود و آن مثل و شرب است و نه هر اکل صیاب که قوت
غذا تناول نماید که اشها صادقی و غذا و سابق متفرع گشته باشد
بعد از اشها احوال در احوال نماید و الا معده غلط بدو جذب کند و مل
صداع و عیان گردد و جهان بسیار فضا باز گردد که هوای اشها را با
و شیخ الرئیس دین داری گفته که الامتلاء الشدید یوکل حال قال سواد
فان من الطعام او الشراب و لهما حکیم بوده و اطعام المرء عاثر ضو
و البع اعدیه است که در امرین و عرفت و لهما حسد و کائن معتدله که
در دینش قتل عاید که معر حواس است و موبد و بد آنرا هر کس
باید خوارم که چون او را شکر هضم و دفع غذا شود بعد از آنکه در غذا نیاید
با عصاره اصل تو می باید و هو حیدر و عید کرد و هرگاه املا واضح شود
علاج آن عیبهات با عیود و قهیر شرب است که چون غذا هضم نشد
یا نه باشد و محتاج شده که آنرا کسی می خورد که عصاره است که
بعد از غذا کند و این عرق دانی که آنرا عصاره یا عید می نامند

[illegible]

و در روح و نفس و بدن که در دو ان حرکت و سکون است و نیزه حرکت
و ریاضات است که اخلاط معکوم را در معده را دفع و کند و اخلاط معده را
حفظ نماید و سکون را در ترک ریاضات و فساد را و بتدریج در بدن
مجموع می نماید و در این غریبه و در آن منفرکه که مطلقا نمیگردد
از آن است که تقوا که گفته که با بقیه ریاضات معقول پیش از مضرت دارد
و بر آنکه معده را از اخلاط معکوم را پس به تنقیح اخلاط در معده و گرداند
و در عصری را ریاضتی هر مخصوص است و از ریاضات معقوله و نکت
و اقامه معقول باشد زیرا که موجب غلبه و بقوت اعضا است بسبب
تفصیح و تسخیر و طاعت و اشعاش و در این غریبی و تحلیل و حلالت
و عذب بدن ظاهر جلبد که در میان آن حاصل شود و در اخلاط باعث
هر از وضع است زیرا که خون مجزیه و ظاهر بدن تحلیل می رود
و باین سبب دفع نیز تحلیل می دهد و بافته ضعیف حاصل و در نکات
نددی شود و عادت را در رجوع این امور و دخل زیاد و در راه غیر مستقیم
باشد و ترک آن تدبیری است و بر عالم حیرت پیشد و نیست که هیچ که در این
و حرکت مدبر گردید با فخر کلام مدعا حدیث الله اقام علیه السلام خدیج

بار بادنی و تقویت لایزال یعنی دبان سبب است که در فصل حفظ حیات
اکتفا بر سه مورد طبابت مزاج من و ضرر و هوای بد و امور عادی
و تشخیص برین وضع و در میان که اکتفا را به سبب و چهار چیز
داشتند از فرد و اجزاء و بقرا گفته که نامیتر باشد معالجه جدای
مفرد از مرکبات اجزاء با بد غده و غیره گفته که بحث مافی باشد
مادام که آدمی صبری خرد که حوائج مزاج و فصل و سالی و عام و سالی
دین او بان بودش یافته و صحت خورد که طبیعت را هم من و عام
و مورد است هم کلام علی بن ابی طالب علیه السلام که افضل الصدوق
گفته شود که هر چه بود اندامی که کل طعم و الحقیقه و اس کل دراء
علی بن ابی طالب را تمام حوائج و ذرات کریمه که هر که در طبابت و در وقت
حوائج بخورد هر چه در شفا است همه این که و صحت عام را می آید
که خندن کاسی شفا می دهد و درها است و هیچ دردی در اندام نماند
آدم طبیعت مکرر که کاسی را از چ و کند و در و سد و خلل از اجزاء
و ذرات شده که خوردن طبیعت و یک دانه مو بر سرخ و ناشناخته
دفع و کند مکرر من و در و در و لایزال است که روانی که کرد

کرانه

و کند کلبه و صاحبش را کثیر الجماع و کرده اند و برودن و از هر وقت
و برودن مع استار برای و در حلق و شکم و ریه و غیره و این
و طبیدن دل و نواز و اس و صلاه و کرم معده و در و جلا و دهد
و شهرهای طعام و آید و در و سینه و کف و رکت چشم و برغان
و غلبه و شکل رای بر و از رای و در چشم و در و سر و در و غن
و در و در و از رای هر چه در گفته و در بگو و بجز است
بگیرند و هیلند و در و هیلند سیاه و معنویا از هر یک تن
مشقال و از خلل و در و در خلل و در و در خلل و در و در خلل
سر و در و در هر یک چهار مشقال و فافه و در و در و در
معد و بلان و در و بلان و در و بلان و در و بلان و در و بلان
و در و بلان و در و بلان و در و بلان و در و بلان و در و بلان
سفید و یا که از امل و بلان و در و بلان و در و بلان و در و بلان
را هم و امل و بلان و در و بلان و در و بلان و در و بلان و در و بلان
و بلان و در و بلان و در و بلان و در و بلان و در و بلان و در و بلان
کره شده و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در

و در مثال با شش محرز با هر شری که خواهی و در مثال بر دو قضا
که آن عجیب است برای جمع آنچه وصف کرده شد در کنار یکدیگر
برای دفع مزاج سودا و صفرا و بلغم و جمع معده و فی و تب و سوزش
و تشنگی و جلیب و در صبر و جمع شکم و سپردن و جمع کبد و عروق
سودا و با احتیاط می خورد از خوردن فرا و غای می خورد و نیز می خورد
مناسب با سید عاری و با جرات که اش ماضی باشد با روغن کچال که پاشا
افرا سینه می خورد و مثال در فرموده اش بر اگر زنده کشید و اگر دانه
سما بند بگرد عسل و مقطر و سرم باید و بعد از آن بچینی و در بر روی
که در دهان ناشی غریبه باشد که بر روی شود. اذن خدای تعالی و هر که
خواهد که زبان او کم و عاقله او زیاد شود باید که بخورد هر روز و در خطبه
از تجلیل بر اهل صاف و فرا دهد تا در شش را بخورد هر روز
با طعام و هر که خواهد عقلت زیاد شود هر روز سر عسل و ابله
صاف تناول نماید و هر که بر سندان تمام و در دهان باید که بر روی
بر کسی دم چینی سیاه دانه و هر که خواهد که صالح حقیق الحشمت
باشد باید که تغذیل کند و در تغنی و تب و هر که خواهد در دهان خنک

باید که بر کندن از او قی که سرود و بر روی کند و هر که خواهد بر
او نرنگ و در دهان با صوری و نرنگ باید و قی که سرود و بر روی کند
او دهان بر روی کند و هر که خواهد که سید که در کوشها و غده او
مستعد دهان بر روی قی که خورد و هر که بعد از آن بر که خورده نماید
و هر که خواهد که در دهان او سید که در شری خورد و هر که بعد از آن
با آن شکست باشد و هر که خواهد که بر آن مندا شود داخل که در دهان
دندان ایشان اول مرتبه که در دهان کشیده می شود و بر روی نماید از آن
اول مرتبه که در دهان کشیده می شود و در دهان طرف جمع و هر که خواهد
عدم احاطه بر روی خورد که باید که هر هفت روز یک بار بر روی خورد
و هر که خواهد که طعام او خفیه و هضم رود باید که یک کدو در دهان
اهل بیاض است و بر روی قی که در دهان کشیده می شود و هر که در دهان
بلغم و نقصان آن در دهان خواهد باید که هر روز یک بار بر روی خورد
چراش بر روی خورد و اگر غایب در دهان جام و هم جای دهان
و تشنگی و دانه با احتیاط نماید و هر که غایب بودی و تشنگی
بر طرفی کند بلغم را روی سوزان از او کسی که اراده دارد احاطه به

را باید که هر روز از اشیا و طعمه ها در دهان غافل باشد و در هر چه
 نرم و سرد را بر او نهاده و حرکت نکند و بسیار فطر باید بر او کشی
 او را دوستی دارد و کسی که اقله افرات می خورد باید که بیاض
 کند و عرق خضه نماید و بنوعی مداومت کند و هر که نهاده و باغ دارد
 خواهد خضه بسیار کند و دروغهای بوم برون مال و آب گرم فروزد
 و هر که نهاده بایتم خواهد در صبح هر روز یک تنقال اطریفل صغیر تناول
 نماید شام و نهار او و ده که اسکندر از هر یک از اولایان خود
 عیب دهند و قاضی طبری طلب غنیمه و دانی بجهت خط و محبت خویش
 یکی از آنکه گفت که چون حبال شود و هر ضیاع بیا شامد جمیع مردم
 را دفع باشد و دیگر گفت که اگر هر ضیاع هلیله بخورد از معصیت
 دهد و دیگر گفت که اگر هر ضیاع بنال از آب گرم بنیاستامدین
 فایده دهد و دیگر از اینان تبسم غنیمه اسکندر از سبیلان
 گفت که آنچه هر یک قرار داده اند فخری دارد الا آنکه تا کسی
 نشود طعام بخورد و هنوز میل رانی باشد که دست نکشند
 جمیع ایشان تصدیق قول او نمود و مسکندر گفت که مرا چیزی یابد

سرازمند

که انما و در آن منافع بسیار حاصل شود و اطباء در جواب میفرمایند
 مودند از سطو آفت که درین باب هیچ چیز خوبی و بدی نیست
 هر ضیاع مقدار یک حقیقه از اراده بیرون کرده بخورند و کاف
 آورده و فاطمه بفرماید جمیع قوی و خواص و احشای را دفع کند
 و ضایعات مملکتی که در تب شده در بنیان صفتان و مصلحت
 شخصی از جهت ضایق شکایت کرد از ضعف بدن فرمودند و شش
 خود که گوشت و بدیاند و اخراج می کند و نیز مرده است که در
 میان حمام رفتن بدن را فریاد می کند و ما اندکی نیز بدن را فریاد می شود
 اگر مرده را با لندانه شود بجهت و خضه ضایق و در هر یک
 مسجرات که حور مل طینند و بدن را در هر یک که بر او کشی
 و در هر یک که در و نوزده مالند و سر هر یک که خورند بید و بلک و الا
 نکند گوشت خشک است و نیز شکوفه خورده و دو میراست که در حقیقت
 ضعیف می باشد از آب نیم گرم است و انار و ان دو چیز که هر چه مرده شود
 بر آن که مرده معنی او در معرفت معنی با بام معرفت حبه الفخر است
 معرفت و در سوره داود و صبح عمل می شود و در روز یا نوزده سال

میل نمایند و در حقبتان شراب یا بدلان میل نمایند آنگاه سندان
 سرشغال و نیم عمر البقر سرخ را با نازجیل هفت مثقال بجوید و راسته ها
 بخش نموده بعد از آنکه از تمام برآمد و چند عدد زعفران نیم برش خورده
 داشتند بکشی او میل کنند که قوی الاثر است معده بکس موافق عمل
 خوردن فراخ است و موی است موثق الاثر خوردن در وقت شاد روز
 در شیر کار جنبانیده و ناسود و هر چند بد شیر کسد و مشک سفید و روح
 شسته و قطران غبار هر یک مساوی مساوی بخورد کدم و خوش
 هر یک سرشغال با دانه شریف محمد مضافه کرده بکوبند و هر روز
 دلت سرشغال از او شیر بخورند تا اول کسد و مدون در حمام مکت کنند
 مستحبی دیگر با دانه فاسق شک کثیر اگر کن بجوید مساوی مساوی نماید
 همچنین می کنند بنمایا آنکه بعد از آن شیرینی که در او نازجیل پنج مائه بنمایا
 شوند و او اسرار را بسته اند و در بیان هرا صاحب جاح الاشیاء
 آورده که اگر کسی چون گفتار می باشد مدینه شود و رفیق القلب و عطف
 باشد و عاشق انکسرت قطع و انکسرت انکسرت به لاغری مؤثر است
 هر که بسیار سرخ الاثر است نیم سدا بهشتانی و ما شاع ناده او را

چند روز میل نمایند و اگر هر روز یک دانه است را با سرکه ارمی و
 تا حیل روز بنویسد باعث خزان است و درین حکم است هرگاه زرد
 الجربا بعد از سرکه و درون طلا کنند و جای اینوس گفته که هر که هر روز
 بخورد هم بهر میل خورد در عین بلت هفته فیه شود و نوا گفته که اگر کسی
 کبوتر را در معده شکست و از او بخوریش پخته بریان کرده صح
 شام تناول نمایند و آنکه در وقت و حق فیه و صاحب فیه خود مایه ذیل
 و شیر را شکریا نبات بخورند فیه او و در همین است خوردن
 آنکه در هر بره که بسیار شیرین باشد اما دستور است استعمال
 او در معده است که آن مفراط هر یک از هر خات و شود و
 چیزهای تند و گرم با فرراط اجتناب نموده و بعد از خوردن آنها
 باید حمام نیم گرم رفت و در میان آب گرم چون خورد با خن میاید اما
 صریح شود و در قدیم چون آب که عرق نکند اما با فیه هر یک است
 اذنت انکسرت بیان افرازی و ادویه سببی باز تر که نه و کا و موی شقی
 عافه را با التوبه در عین حار و ضعیف کاه کرده چون حاک شود
 نماید نوع دیگر زهر کجک را با عافه ها و قدری دمن زنبق بر ضعیف

و عاده پنج دان مضیق طلا نه غرض شدیدا و رد که تا با روزی یکبار
رفع شود و در آب یا سرسید یا عدس یا شکر یا شکر یا شکر یا شکر
آب یا شکر یا شکر یا شکر یا شکر یا شکر یا شکر یا شکر یا شکر
برای آن که در مکرر دفع و در نهام و کوشش فاخته و بار و غن و جز برای
خوفه بخورد و صاحب خواص الامتیا آورده که شرح که از آن عمل
حاصل گردد و تعلیم که در کفر خوفه اند که دفع عین و عاید و سری
چون به اشتیاق ترکش یا سرسید و در شیر حنی یا بند هر روز بخورد
فانید پس فکرت کرده بر او و در اهل طلاق کنند فیم و در کفر یا سر
سید و در از جو و عین اهل طهر به اجتماع شده که در من و خواص فخر
او در عید یا طایر به مضیق اسب و با تخم مرغ نیز ساخته تا و انما
نوع دیگر که قطع و جویست و کند مغز را و اس و کافور را همین او است
و در قطع شهوت لوان بهم نکت دهره که با و یا شکر یا شکر یا شکر
سر و کوش را با شراب یا شکر یا شکر یا شکر یا شکر یا شکر یا شکر یا شکر
ضیق کا و در آب یا در کت خوفه نیم مثقال و با شراب بنزد دهند
ایضا ضیق که که قبل از طلوع آفتاب یا بعد از غروب که خفته در ساق

مشک کند که اطباء در سید دندان اران بخورد قلع خراش او شود
 ارجاع الی شکر کرد انبیا سوسین در روغن عین سدعت منری می شد
 تا که نافع است از بواسیر و بواسیر و بواسیر و بواسیر و بواسیر
 آورده که در چرخ که هر روز بخورده و چندی به جماع باشد بکنار می
 اندم هر روز که بخورد دارد و همیشه تا می آید که با شد و آکی فرود
 همان مار و موی با دانه که با دانه می آید و چندی که چندی در
 گوشت از کار و فرو می آید و می آید و می آید و می آید و می آید
 بسیار است که در چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ
 در شند و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ
 صاحب و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ
 اید و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ
 گوشت و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ
 بخور و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ
 و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ
 در و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ و چرخ

که هر دو با و نبات فرسیده و کرده که قضیب محکم شود و بعد از آن
 نیز هم چنان قائم باشد و اما از علت بعضی مصطلک باشد هر گاه
 که نفع بسیار دارد و خصوصاً اعضا بر قیام بینا نهد کدم در حق و گوشت
 فراخ من و در دیگر کرده فله صحت آنرا و او کرده بر من می شناسد
 نام هر اگر در پی ما و آن شیر باز و دعا است و مقرر می گویند با
 سه ناله اضافه غریزه و با کفر هم زده اند که آنک شیر داخل نمایند تا
 تمام بخت شود پس قدری دار منی و نصف آن خویشاں گرفته و روی
 آن با شیشه با قدری قند و روغن کرده کان با مواد متداول نمایند
 که صاحب فراخ مرده و اعضا مستقیم می شود و شیر را در یک و قیام
 مرز کنش حل کرده سر به سر می شود برع دیگر که مزاج او را در گذر
 مسوحت را بخیل نهد کجیک ندام جهان بر کرده و سر را در انداخته
 گوار و فیکر به پیش او را هلاک کنند پس در روغن کما و حیث باشد وقت
 احتیاج بر قضیب باشد نفع عظیم جود برع دیگر بوده او من افزوده
 اند که یک یک قدم خورده ساخته و عمل می نماید و بر قضیب با از چندان
 بر پا می د که عدا له فرو نه نشیند و هر صید که مع ستر کند شد و با

تند از سطر گفته که اگر خانه مرد سر یا مشک کرده بر فکر طره کشته
 زنی که جماع نماید کو قنار و بجه دیو بر فر و نیا و ده نفع دیگر است که
 مرد حق خورده ماکل سبیل مرشته بخورد و هر نری هر نری که دهان زن
 معقون او شود برع دیگر عمل و را جیبی طخوف با هم سرشته تناول
 جام کند زن مقول او دیگر می رسد می آورد جماعتی مقول او را
 که اگر خانه خرس را شک که حاصل به خورده بر قضیب بنده بفرنی که قنار
 کند که هر را او شود مسوی که صاحب خواض الاستیاء ذکر غریزه حصیه
 که به سیاه را ساخته و بر قضیب شکست مانند با هر که جماعت کند مع
 او دیگر را می دهد برع دیگر که کرمه ماکان سیاه با سرع که دیگر رنگ
 در او نباشد بر قضیب مانند و میا شرت کنند مقول چندان مانند
 باید که میل می و عمل دیر کند نفع دیگر هر من عاقره فرها فلفل قنار
 رخیل حریجان سبیل الطیب هر یک دو مقدار از هر را جدا جدا
 هم آمیخته اند که بخت به عمل می کرده وقت احتیاج موضع صحر می باید
 جامع کند و روغنی ظاهر شود که هر دار زن حدالی می تواند کرد نفع
 متوج بر عقل میا که بد که اگر جایه سرکت و روغن او و سرکت از چندان

مانند صحن جماع و قصب مانند حوله کند هر چای دست عصم باشد
 نوع دیگر هضم جماع در چینی اکل و میانه شده و بر قصب مانند درین
 روز نباید بود نوع دیگر هیچ ابروی کسی بود که بکند عافیه و در جماع
 سیاه و نرم شایده با عمل ایمنه بکند ساعت قبل از جماع بر قصبه ایستد
 عین مباشرت به تارچه باله کرده بکار نشیند طریقی است که عظیم
 وزن هر ساعت هر یون بر کرده و در جماع احوال خود نکند و از هر چه
 سواد خود و حیوان دارم شود که مردیک بدین اکل رسد نوع دیگر
 خرچان ممری خورد و اقل در طفل عافیه و در جماع غلبه سبب
 مشک ابرامانوی مردم صلا بکرده با عمل مزای و فاعل بهر وقت
 کنند و را افکند تا اول وقت هم رسد که مردیک نفس رسد و طریقی
 و دانه مرد شود یعنی که قرار دارم نداشتند باشد نوع دیگر از امر
 و عورتان بکند که با مادیان اچیل فاعل عافیه و در جماع اچیل
 دو جز و چندین افره تا نبات مفید از هر یک سر و سر و شک و کاف
 از هر یک دو جز و چون از جماع صلا بکرده از هر یک کفایند و آب
 مادیان سبز شند و در وقت شیش کاف از شک و شک شود پس بر قصب

مانند جماع کنندا بعد از مدت باشد که شمع سوزان کرد و اول وقت نشسته
 رسد که از هوش و غصه غش کند و طریقی از امر دارم کرد و طریقی از این دعا
 منیت نوع دیگر یک تخم مرصیر را با عافیه و در جماع و در سیر کعبه و از
 زمین اچیل و قصب طلا ما بیند سبب است و عظیم طریقی از جماع و
 و ترب یک عقال از هر یک ناسب سبب تقویه کرده و در بانی شود
 میکند طلای که از سبی بفراید و هر که خرد شود با مرها است نشسته
 بر قصب طلا کنند دو آن که این کار کند هر که بعد از جماع بخورد
 مویان خورد حیوان شود که قبل از جماع نوبه نوع دیگر تخم
 وستان را کوفته و بچینه با سکر و روغن کاف و اچیل سر و سر و خورد
 از کثرت جماع مره نباید فی هیجان شهوت السوان که مره سرخ
 که او از طبع کوبند حیوان در مقنعه زن نه شدند که ضرر آید
 نوع دیگر یک کوفی و بجا را با نم خورد و نشانه در جوشانیده زن بان
 استخا فاید فی عقد السوان موی سر و که انشاء فرزند
 بوداد و مرد اچیل را بجا کثران انباشته جماع نماید و در
 فاد و مره نبات ان زن شود فیران مرد و دیگر و بجا کثران

و دهگاه خواهند چاه گشته بنویسد و دهگان گیرند که در میان او پیر
 باشد تا بلع شود و چون اراده اول عا پیدار دهان برین آوردن
 دیگر نیم حصیه فرکانش را سوداخ کرده برگرداند تا حد آنکه در اول
 نوع دیگر بیکارهای هم سب و یکتا از دم خرد میان هسته کشا افتد
 و در وقت مراقبت بر دست پا و سر بنهد اما اگر بسیار آورد نوع دیگر
 چهار دم زبانه سیاه را با شیر کاه و بخورد تا مایه بر زمین نلکند و از آن
 شود نوع دیگر در چاه سیاه و اسهال و کوسه نگاه دارد تا تمام بخال او
 برود آب و چون دفع او پاک شود سریم دم زبانه در صلب او
 نافه برده و سر و قد دیگر کوسه نگاه دارد و در وقت چهارم مرغ شیری
 حبساییده بخورد و دهد و چون خواهد که چال کند او را همان نکته
 آید و در چاه سیم وجود آن نکته در دهان باشد و از آن نزد در میان
 و بر آن که خوردن قصب یا سایر اعضا با برافشودن مخصوصه با شیر کاه
 مایلند تا بحد هفت رسید و بر او قیه مسنه و از آن با طلا و نقره بعد از
 یکشماره رود و آب گریخته و بکوبند و تکرار عمل مره بعد از مره و از آن
 و با برکه ادویه هم گرم باشد و در طبری قصبه ادویه بسیار دیگر نوشته

او حله آنکه گرم سب که با امر طایر کو زبانه که از او لا کند این
 با روغن شیر خجسته جو که عا باشد و روغن کاه و غیره که انداخته و در حق
 نوع دیگر بکوبد و آنکه در عدم آنکه در با هم اصح است و کسر عا باشد و در
 دفعی شود نوع دیگر به شیر بر قصبه مالد که عین عمل کند نوع
 دیگر فرغند و در دم با سیم حوشا بده لب روغن کاه مالد نوع
 دیگر مطبوخ فرطین با قصبه ها از زنده و شیره کاه و عسل و شکر
 طلا و مطبوخ او با روغن زیتون و عسل و از آن و بر که در این
 اثر دارد و دهای چرخ زکس بر هین عا صید کند نوع دیگر اسفرا
 کو سفید بود و اندک و شیر کاه و عسل و زنده و کاه مالد و بر نه زدن
 سازند که خود اران بر شرم کند نوع دیگر کو بچیف علق را کوسه
 و بجهت با روغن زیتون بر قصبه طلا کنند نوع دیگر سیم دم خطر ان
 شای چند مرتبه بر دگر مالد نوع دیگر موشی یا بر سدها غوطه دهد
 تا با اندازد و از آن خود و قصبه سیاهی که از او میل خواهد شد و قصبه
 طلا کند نوع دیگر زبل کبوتر را حله غوطه دهد و باید با روغن
 با سیم اصح است عا باید نوع دیگر علق در بار حلی که حوصا و

اواب داشته باشد کرده بگذارد تا غلظت شود و پس ساینده مله کنند
و این عمل بچوب و در همین هر عضو داشته اند و گفته اند که جمع کردن
دو سبزی قشیه با این غرض سد ده گاه در جوف نار جیل ای بسته
باشد قدری شیردان کند نوع دیگر دو مثقال عاقله با راه
نیم مثقاله با سه مثقال نیم نوع به پا از غصه تمام غلظت باشد
نوع دیگر مقدار دو درم لسان العاصی در شیر تازه کا و در شیر
قشیه و در عذای یکوم در شیر و در شیر این طریقی با آن مکرر باشد
نوع دیگر قشیه با باقره درشت عاقله با تخم جوی در سرد عاقله
شیر تازه بمالد و بگذارد تا غلظت شود پس ریخت روی هم آید
و عاقله آبی در جوع و ادهان عاقله مثل روغن و کس و سرین
و غیره با بنهائی و انضمام سایر ادویه معید است نوع دیگر
بجای آب اسناد الحکا محل ذکر با خراطین و آب است منسجم عاقله
دینه و دینه کرده و در سابه خشک کرد پس بجام ریخته و در آب یکوم
یا شیر تازه عاقله عاقله نصرت که سیخ شود و این عمل در سایر ادویه
منطه است و خراطین را چون عباد ساینده گوشت مرغ را در

سید محمد

شکل نموده و آن افتاشند و مرد که مانند نوع دیگر من پوسه
کوچیده باز در کوزه کرک بیاورد و اگر آن مانند مار هره کا و اخچه
باشد نوع دیگر پوست کوسندی را که نان جدا کرده باشند
بعد از آنکه ضعیف را در آب گرم بخورد و نان مالیده باشند در او بپزد
و تکرار عمل کند نوع دیگر دوازده عدد خراشین را که رسته شک
کرده با سیب الطیب بپزد و از منی را هر یک دو مثقال صلابه کرده
از دل آن بپزد و بعد مرشته باشد نوع دیگر خورده هاش
را که در کوزه بپزد و مرد که نوع دیگر سلطان دروغ بخورد
چندان بخورساند که سلطان سوزنده شود بعد از آن او را طبع کرد
دوغ بر نگاه دارند و دوغی که خواهد مالند نوع دیگر ماهی
او میان کل گرفته هم جهان فاشسته بر کوبد و بپزد تا مرم شود
و شب بر ضعیف بسته صبح بخام رود و عصا مخصوص را در حمام
مالد چند مرتبه تکرار عمل کند نوع دیگر خرچین را در ارقاق و زرد
در شب شسته خشک کند و دروغ زین سفید رو که خان شود که
خواهد نوع دیگر نوبه از منی سیب الطیب از هر یک دو مثقال گرفته

مهر و سانه فقیه کلاه بفرقه نظیر کنند در جمیع احوال تا بمقام
خود و باقی سهم و حقوق و اسوات و صاحب کاف اسرار آورده که آن
ترا که عمارت را مرا عتر کرده باشد بر دار و در بر جان که در
طعام و خوردن در میان و نیز در موجب کثیر هر حصار و آن شود و آن
معدادی بر پای مکن بسته و درین غره یا حان قرار ندهد و بنده شود
و در هر بلای که در کوش بر آتش گذارد و حصار و صور و قمار و ده
که باعث بخت کثیر باشد و شیخ از پیش گفته که اسب و فدی و رختا
و اندکی هر بل در جمیع احوال تا بمقام خراست اگر ترج درم بآدم نفع
کو بدهد و آتشا هور و از سرب هر دست شود و اگر بر کوش او می شود
بجود کسی دهد و خود را ببرد و گوید که کسی که از پالان و بجد
هر چند صفت شود و هرگاه یک عدد پوست فرج یا مال نام در شراب
اوارد و علی العزیز تر از زرش کند و آن نقد و یکد آنکه هم کوش
در شراب بخورد کسی دهد و خود را ببرد و اگر هوی دم شربت
در میان حسان بر آتش گذارد و بنام این ایشان راجع عاود گردد
و هرگاه پیر کوش بر روی کسی باشد که بهستی کند تران نماید

و اگر هر چنگ را در دهن ریت جوشانیده بر صاف کرده و با سبزه کاف
در بر خنان نود و هفت سازند هر که دندان خاند است چنان بنظر آید
که در دهن در خنند و در سبزه عت موهنیت که بعضی از اینها
در سبزه شکات نمود که در ممتن ماهر می است احد دیان
قوت دارد و انصرفت و خود ط که شما هر یک بخورد که در دهن
در دهنی الاشیاء مسطور است که هر که دل شتر یا بر این کرد
دین و غری شود و هر که دلفر کش بر باد و سد و هر چه آورد و شتر
است عدد و هر که دل باشد بخورد در حنک و لی شود و اگر که
کوش شتر یا بخورد و لی و غن زب کرد و و بدست و حنک کوش
شیر بر مودت مراتب و هم عین خوردن کوش و هر که شتر
داد و طلا گرفته بر باد و بندد باعث قوت و دند و شتر است او شود
عجب که کسی پشت او را بر زمین نقاشا آورد و بجز در شب او غوا
کرد و هر که نقد دو دم تخ کسکو بخورد و هر چند چرب ما و بید
صبر تواند کرد و کنگر یا در دای سی هر یک بکیند نقد است آن روز
که گفته هر که چشم فر کوش بخورد و د چشم دشمنان بر او بیند

والد در میان ندارد شش عدد و بیست و هفت اود و در کتب طب
 مسعود است که بجز سرشام و حرارت و وجع شانه و اعلیل دیگر خیار
 به درج و بیست و احدی که و هیچ که آن بوستان در سبب چیده که
 کامی است بر صاف کن و یا صبر یا شکر صبر و سرد و در هر دو تناسل
 بکامل از آن دایما نشاء که میگویند بجز سلامت و در دستور صاحب کمال
 مذکور است برای صفتان حواد و وجع معده و نفوس و وجع حاد که
 طبیعت است این معجون را در آب گریخته و گفته که این را زیاد می کند و
 صفرا را اخلاط را دفع می نماید بجز بخیل خشک صفرا و در صفرا در
 فلفل چهل مثقال شنبلیله سیاه فلفل سیاه فلفل مرغانی و در غرض
 بر باخچه دانه نارترپ شویبر ملون کرمانی اره بخت چهار مثقال
 و بجز آنکه بوی و بر نیز می بکشد شنبلیله سیاه فلفل سیاه فلفل مرغانی و
 را و بر و انشوری و بر و آن که فلفل سیاه فلفل مرغانی و بر و انشوری
 نظمیف یا کزبر و بر و دانه کن در آن اعتدال و بر و زن فلفل سیاه
 شود بکدام در شیش یا دکنه مرغی و شربت از او مثل جزایست
 و اصله عاقل است می کند جامع حروف که بد که سخن مستی بدای و جاع

اکثر است و در سبب و در هر یک از اینها حد که بود هر یک
 را در مقام مناسبه با آن مذکور خواهد ساخت و جمع می کند و در سبب
 و وجع معده و قطع می کند بلغم را و می تواند از صفرا و در غرض که
 جمع می شود و صفرا و کثیران خلطه میانه و بلبله و امله و طفل و
 طفل و در ارجی و در بخیل و صفرا و در وجع و اسهال و در بخیل و
 ماس و کوب و در بخیل و در غرض که و فلفل سیاه و در بخیل و در غرض
 اود و در غرض که و در بخیل و در غرض که و در بخیل و در غرض که
 از آن مثل منفذ یا عسل است و در غرض که و در غرض که و در غرض که
 عسل و در غرض که و در غرض که و در غرض که و در غرض که
 و برای آن خسته و بخیل و در غرض که و در غرض که و در غرض که
 برای می و در غرض که و در غرض که و در غرض که و در غرض که
 کرده و در غرض که و در غرض که و در غرض که و در غرض که
 مایند و معای غالی از مواد و در غرض که و در غرض که و در غرض که
 بکثیر بخیل و در غرض که و در غرض که و در غرض که و در غرض که
 فلفل سیاه فلفل مرغانی و در غرض که و در غرض که و در غرض که

تا اگر سر و روی را با شام و دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را
 و دست و پا را در دهن و دهن را در دهن و دهن را در دهن و دهن را در دهن
 نکند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را
 بریزد و در دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 در دم شوی که سینه مانده است و مساوی آن از طفل و از بزرگ که
 از هر یک یک دوم باشد و هر دو را با یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر
 و نیز بر هم زن تا هله که طبعی که در دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را
 کن و در دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 در میان جویا که در دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 نافع است و قدر بخوابد و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 سر و دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 و نصف حبه و مرغ و غش و طحال و در دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را
 و خور و دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 نافع است برای دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند

و غش و طحال و دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 چون صدقه بر آن بگذرد نافع است از برای دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را
 جیب امر را بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را
 تا یکی چشم و دست و دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 من خواب و دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 از آن را دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 بر آن بگذرد نافع است از برای دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را
 غش و طحال و دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 هفت ماه بر آن بگذرد نافع است از برای دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را
 یکصد و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 نظیر کند و دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 که آب میاشامد و غش و طحال و دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را
 بخوابد و دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 عدی از آن با دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند
 و غش و طحال و دهن و از روی باقی ماند پس بخوابد و سر را با شام و دهن و از روی باقی ماند

دو ماه بران بگذرد برای علمه صفرا و بنهای اندکی و اختلال عقل بقدر
یکدوس زانو با سرکه و سفیدی تخم مرغ در عا شنبه شامد و ماهر دوی
که که حرا هفت دو وقت خواب و چون بازده ماه بران بگذرد نافع است
او برای مژه سودان که صاحب را مع و سواس باشد نقد و خوردی در شام
با روغن کل مرغ و بقد و تخم و شکام خواب بدون معنی و چون دواز
بران بگذرد و برای تالک کهنه و خانه بقدر غرضی با بید بخورش یا شامد
و با بعضی است و علت در وقت خواب بر پاهای باله و در وقت است
از سرکه و شیر ز مایه پر هیز ماید و چون سیرده ماه بران بگذرد بقدر غرض
باب سداب و اول شب بخور و غرض در اندودن و غناییدن و بسپایه باز
کردن با روغن یا شامد و چون چهار ماه بران بگذرد مع است
و برای همه مسموم پس اگر کسی بمری و خوردند و استند غم و اوجان را بکنند
و بپوشانند و صاف کنند و بایک خود از این دوا وقت بخور منوشند
اب بزم کرم مالایان یا شامد و از چهار شبی بگذرد که مع آن سمی
و چون بازده ماه بران بگذرد برای دفع سرد باد شکم و اوج نقد و صف
بند و از آن ماهر شامد و وقت خواب بخور و شامد و ان شب صاف و خور و غرض

و چون شش ماه بران بگذرد بقدر غرض و اوج یا برای که دوا
با دوا و شب با روغن باشد که چهار روز و نه روز و مع و شامد
و برای بچشم صاحب بخور و غرض و بکشد و اگر زایل نشود ناهشت روز
مانند ستر عمل نماید و چون هفده ماه بران بگذرد نافع است و دوا
که بعد از شامد و وقت خواب بقدر غرض از آن با روغن و غرض و بقدر
خوبه از آن با روغن تمام بریدن و اندودن و دوا و دوا و دوا
از بقرن با روغن کل مرغ مع و کسد و باید که در دوا و دوا و دوا
و چون هفده ماه بران بگذرد نافع است از غرضی که ماکه مرع است و دوا
موضع را سوزن بریند و لخن و را بید از آن بقدر غرضی از این دوا
مار و عن خدق با روغن و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا
نقد و دسمه ماهر از دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا
با اندودن و باید که بخور و بکشد از غرضی که برای این دوا قرار شده از این
با انقیاد که بکشد که هر چه غرض و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا
نقرا هفت شد و چون نوزده ماه بران بگذرد بکشد اما ناز و شرین و نقد
هفته از فضل و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا

نمک را بر کوزه انداخته است و احتیاج بود که سیاهانه شفاف در کوزه
 نیمی بر کوزه خد من حضرت که بگوید استحال نماید سیاه مانده را برود
 که بپزد و یکدانه را در غرقه بنید و یک شب در آب بجای بند و چون صبح
 شود در پی ریاست و دق و در پی پی و دق و در پی حکا بید و در پی
 هم بدستور پاکیزد و در پی در پی ریاست بکفتره و در پی پی
 ظهر حکا بید و در پی ریاست بکفتره و در پی پی ریاست
 نمودار کثرت اودا و بول غرض غرضه که در دق و شب سیاه دانه غرض
 فرموده که من انا و خورم برای تب و عدد سر را از پیسم و در شکم و جعب
 در دق و دق شقای و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 الدین که در پی ریاست بکفتره و در پی پی ریاست بکفتره و در پی پی
 صیق النفس و بطبی و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 در میان کوزه و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 سفید فرموده تا میوه و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 ده شقال افیون و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 اینچونیت و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق

عا شد شریان نیم و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 که امحال بطم و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 ان هود و یک ده شقال و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 نبات و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 اندید و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 که که نبات و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 البول و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 اندید و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 بپزد و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 کوفته و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 گویند و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق
 و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق و در دق

مشقال است تا در مشقال و شراب عاقبت و شراب ساجو از قویت معدود کبر
صفرا و قوه هائمه و منخ فی دفع خاویزها و صفراوی و دفع شکلی تا خضد
و هر یک از آنها مابان و قضا و کرمه و خدی و ملاک که در اکثر ^{بیش} مردم
نیز نه تمام اند و صلی آید انا ثانیاً او جاع کند و لعل و عسل و امثال
بلغمی و سعال مرئی و نفی الزم و حد و در وجه کلمه زمانه در سو و بر اثر ر تا حد
و اما هفت کین کند برای آن مر افون و عمران حد و رنج و طفره و ماه
غنا و سر حناش بنید عاقل مشاغ است و ^{عقل} مگر مگر که صومع
او قیاد و هضم و تا غنچه کوید غیرت گرفته و آنچه که اذیت و شراب
کداحه و عمل مصی بخور و حبه و عدد و مشغله و هضم و غلبه و شرابی
از آن بیم مشقال دانه و دم آب سیب و طریقه و غیره است و خاوی و عسل و
و دفع و طریبات تا سق معدود و بر اثر تا دفع است و ذهن را نشد قابل و
بخار عسل را دفع کند و دها را حرض و بکند و اطره و عطره و ریالات
معنی های اجزات و قبل از این اشاره مابین شده امرایان پیرت هفت کین
پیرت بلبله و طه و قشر باغی و بینی و لایقند و سیاه نیز اضاف و عود و
دندان و صومع و این چیز است و اما غیر این و علل و دوا هم موعود و

در هر صومع و دوا و کینه و حبه و عمل مصی و مانند و دهنه و مابان و
تا بستان با خند و دهنه و مابان با عمل و دوا و مابان و مابان و مابان
پیرت کرمه و سعال مرئی و نفی الزم و حد و در وجه کلمه زمانه در سو و بر اثر ر تا حد
و اما هفت کین کند و درون و درون و مابان و مابان و مابان و مابان
حیث و دم افون و دم و عمران و خج و دم و سبیل و الطیب و اقر و صومع
هر یک که هر یک که هر یک که هر یک که هر یک که هر یک که هر یک که هر یک که
و بخین و مابان و خندان و عمل و مشغله و مابان و مابان و مابان و مابان
و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان
مستکاد و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان
و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان
مفشر شود و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان
که از آن بیم و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان
غالب و اگر مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان
متواتر و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان
در مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان و مابان

استخوان او را در صورتی که سینه از او خارج نباشد و از آنکه از دست او که
 شارب نماند و چنان است خلیق پرست قبل و اگر فاضل با کمان
 جویانیت بدو تکل عدس که بفارسی ساس نامند در نقبه باقلو
 گذاشته بلیغ نماید تب دغ را بیل و ساند و چون در کلهای بعد دغ
 ببطافش که اسم دیان و معنی دو حنجره او را قست بجهت تب دغ و در
 سر شاخ اخضر غیب و در کت شاخ و غنچه شارب و در کت شاخ و غنچه
 بری بپوشند تا باقی قنیه دغ و نماید هم چنین هرگاه اخوان را در
 دریا بفرستد که آن سینه صاحب دغ با خود نگاه دارد و هرگاه دغ سر کت
 دراز که در فراع هم و رسد بر صاحب تب دغ بنشیند و صاحب دغ
 الا شهاب او خاست نامدا و بعد دغ بلند یا بر کمر خورده و هم او اند
 که آکل باز اخوان حاکم در کتانی نشسته و کمر صاحب دغ
 بنشیند تا فاع است و هرگاه برده دهد اندک و باری سینه صاحب تب
 دغ با خود دارد و محبت یابد و اگر سه عدد دغ با یکدیگر با چهار دغ
 شارب دغ دغ با یکدیگر باشند دغ تبخ و چهار عدد آن دغ تبخ
 با خنچه قنیه مؤثر است و دغ تبخ عین کت را که در کت بپوشد باشند

استخوان او را در صورتی که سینه از او خارج نباشد و از آنکه از دست او که
 شارب نماند و چنان است خلیق پرست قبل و اگر فاضل با کمان
 جویانیت بدو تکل عدس که بفارسی ساس نامند در نقبه باقلو
 گذاشته بلیغ نماید تب دغ را بیل و ساند و چون در کلهای بعد دغ
 ببطافش که اسم دیان و معنی دو حنجره او را قست بجهت تب دغ و در
 سر شاخ اخضر غیب و در کت شاخ و غنچه شارب و در کت شاخ و غنچه
 بری بپوشند تا باقی قنیه دغ و نماید هم چنین هرگاه اخوان را در
 دریا بفرستد که آن سینه صاحب دغ با خود نگاه دارد و هرگاه دغ سر کت
 دراز که در فراع هم و رسد بر صاحب تب دغ بنشیند و صاحب دغ
 الا شهاب او خاست نامدا و بعد دغ بلند یا بر کمر خورده و هم او اند
 که آکل باز اخوان حاکم در کتانی نشسته و کمر صاحب دغ
 بنشیند تا فاع است و هرگاه برده دهد اندک و باری سینه صاحب تب
 دغ با خود دارد و محبت یابد و اگر سه عدد دغ با یکدیگر با چهار دغ
 شارب دغ دغ با یکدیگر باشند دغ تبخ و چهار عدد آن دغ تبخ
 با خنچه قنیه مؤثر است و دغ تبخ عین کت را که در کت بپوشد باشند

استخوان او را در صورتی که سینه از او خارج نباشد و از آنکه از دست او که
 شارب نماند و چنان است خلیق پرست قبل و اگر فاضل با کمان
 جویانیت بدو تکل عدس که بفارسی ساس نامند در نقبه باقلو
 گذاشته بلیغ نماید تب دغ را بیل و ساند و چون در کلهای بعد دغ
 ببطافش که اسم دیان و معنی دو حنجره او را قست بجهت تب دغ و در
 سر شاخ اخضر غیب و در کت شاخ و غنچه شارب و در کت شاخ و غنچه
 بری بپوشند تا باقی قنیه دغ و نماید هم چنین هرگاه اخوان را در
 دریا بفرستد که آن سینه صاحب دغ با خود نگاه دارد و هرگاه دغ سر کت
 دراز که در فراع هم و رسد بر صاحب تب دغ بنشیند و صاحب دغ
 الا شهاب او خاست نامدا و بعد دغ بلند یا بر کمر خورده و هم او اند
 که آکل باز اخوان حاکم در کتانی نشسته و کمر صاحب دغ
 بنشیند تا فاع است و هرگاه برده دهد اندک و باری سینه صاحب تب
 دغ با خود دارد و محبت یابد و اگر سه عدد دغ با یکدیگر با چهار دغ
 شارب دغ دغ با یکدیگر باشند دغ تبخ و چهار عدد آن دغ تبخ
 با خنچه قنیه مؤثر است و دغ تبخ عین کت را که در کت بپوشد باشند

با سرکه بر هیس از بخت و هرگاه که هور با تم او بر سر هور کند صدای که
 از بخار صحرای باشد را مل کند آن و سارقه کاهور را که خورد و بی چکا
 صداع کرم با سرکه خاند و از سقوا و هیس از اطباء گفته اند که چون روز
 موقیه انکار فریاد با کاهور سر و کتد و از سقوا و هیس از اطباء گفته اند که چون روز
 کرم را با بل کرماند چون با دوس کل کرم ده پی چکاسد سوزاویج
 کرم و نافع باشد صدق سفید با کلوب سناشد بر سر طلاء کتد
 صداع کرمی که التهاب باشد با بل کد و هرگاه صداع از سر هور
 روشی بود و تربت و نافع و آن صداع از سر آفتاب هر سید باشد
 هر یک از عصاره می العالم با عصاره برگ کتد و آنکه با دوس کل کل
 غوره طلاء کتد بر بیدن کل کد و او بر سر هور کردن و اگر غرقه کلان را با
 کلوب و سرکه تر کرم بر پیشان و صدغین کتد صداع کرم که از سر آفتاب
 آفتاب با عسل باشد بر طرف کتد و هیس خنغ و نماید با سبز فلفل و
 و نشین و در مکان خشک و هرگاه هر یک از عصاره قبله الحما یا قبله
 میانیه را در دوس کل هیس بر سر هور و کتد صدای که از عمارت
 آفتاب باشد را بل کتد و اگر مایه را با سستور یا دوس کل کل کرم

سرکه و صدغین طلاء نمایند صدای که از سر هور و هرگاه آفتاب
 بر کتد و دو کتد هیس از سر هور اند که اگر علف هور را کتد و با سرکه
 بخت صحرای نماید نافع و چون آن را بسیار و هور سر هور و هیس از سر هور
 با سرکه و دوس کل کل کتد و هرگاه صداع کرمی
 صحرای باشد خنق امر و قبل از طعام و بعد از آن و خنقین نام
 روش با زرد زایل کننده است و اگر صداع از بر دت نافع باشد
 باشد خنقین و نماید کرم هر یک از سنا کل و علف هور و شنبلیله
 و دوس کل کل کتد و چون زرد و بسیار و علفیت نافع و اگر نشانه
 چون شمشاد را با عصاره خنقین بر سر هور نمایند صدای که از
 رعدت باشد بر طرف کتد و بخور یا کز از اطباء و بعد از کز یا کز
 که او مغز سر کرم سفید و چون با دوس کل کل کتد صداع
 که از نقصان دماغ باشد را بل کتد و اگر مقدار حبه او میانی را
 با دوس کل کل کتد و دوس کل کل کتد و دوس کل کل کتد
 صداع را در دوس کل کتد و دوس کل کل کتد و دوس کل کل کتد
 سر هور صداع را در دوس کل کتد و دوس کل کل کتد و دوس کل کل کتد

بر پیشانی و شقیقه ها غدا کتد صداع یا که از عقب خوار یا عادت کتد
 نافع و منطوق طبع کل مرمر و عصاره نعناع و بزم کرده از بریتانی
 و شقیقه ها و بریندن و غدا کتد نیشاد و بجز و غدا قطره غدا
 و بزیق و خوردن و تجمل پرده و غدا و محرق بفر برده و با رذن
 خیری بر سر و دلاوت بریندن غایله و تعلیق جهان و تعلیق قضیب
 الشلب و غدا و محرق سیاه ماده و سقوط ملک باطلی از کافور
 در عفران مجروح اینها غدا صداع بارد نافعند و تفویض بخور غدا
 که از دماغ غریظه نماند نایل که باد و خوردن شمع خطره صداع
 له الم و روح و دغایب محقق باشد خواه ماده از علت مدیست
 سر و خواه و دغایب سر و خواه و غفران باشد البته دفع نماید و چون
 سکنج با ما نماند صداع سر و که از دماغ باشد تحلیل کتد هرگاه
 نه طر حریق و دغایب خطره بارد که سبب صداع باشد از من پویند
 نماید و اگر سیاه ماده سخن نموده داد عن طر سحر کتد صداع غدا
 مزین و نایل ساق و ستمالی آب با مد بخور غدا با چغندر و غدا و
 بر سر با الحاصبه اقسام صداع داد و نافع است چون گرم یا شامند

و چون مرده باشد امیده شود صداع عام را سر و صداع شد و هرگاه برست
 سر و دهد با سر و کتد تعلیق غایب صداع و نیشاد و بریندن و غدا
 عفران راست جانب سر و دهد و با چغندر صداع حار و لغت و لغت
 چوب را در دفع صداع طر چوب مؤثر کتد مرده نیشاد و مد کتد حواس
 مطهر است که خوردن غدا و غدا کتد او و خوردن و عفران و غدا
 بر شقیقه و اصل و غدا و دغایب نافع است و روح بارد و دغایب کتد
 قن و لک و رک و دغایب کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 غدا کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 دغایب کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 نیشاد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 که شرب با غدا کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 این را نماند و اگر الم شقیقه سبب غدا کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 زنان دایم صحرای حادث می شود و دغایب کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 طر قن و غدا کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 کتد و غدا کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد

مرغ نافع و داری که نه که تعلیق موی انسان و انحصار ذرات الم نفیقه است و
 از جمیع گوشت که اگر یک از شاخهای مفلوح کیش دهنده شمار زیاده
 شانه شاخ راست و افخم الم نفیقه ها پیدا است و از چپ هر دو صغیر و
 چپ است و صاحب غار تعلیق نام خدیده را در دفع صداع مؤثر در غده
 قاع معروق حکم بقوی و شایسته که قهوه و اخراج موی الخ کرده
 چند قطره اسبجو در یک تخمان از آن بیکانیده صاحب صداع میوشد
 و هم چنین است با لیدن آبنون مریدانی و شقیقه ها و سر اجوش
 و طلا و زهر و شقیقه عمیق پرت نافع با سرکه و خلق دم مویس
 بر سر دفع انواع صداع نافع و اگر بخی غلبه القله و ادوات چنگ
 مزه و کوبیده با برنج مزه در انواع صداع و شقیقه و دندان
 بر موضع مالیدن علی الغرض با بل کرماند مکرر اثر بخوبی و مختلف باشد
 شده و آنچه مورث از صداع صداع و الم شقیقه بوییدن مرکب کتان
 اکل شاهانه و فلفل و خردل و زردی و زعفران و صداع و صداع است
 و اکل سیر نه صداع و صداع طما و روغن خیار و زردی و زعفران
 از آنچه بجا نباشد نافع است با آنکه با اغذیه و دویه مجزیه چون عدس

و باطله و ماهی و غیره و مثال آن فاسد فعال شود و درین حکم
 باز و هم چنین اکثرا ماکل خردا و رطبه و برای غیر معادین و خون
 حریص و بوییدن خردی و اکل آن و نوت و جالغرنه و حماة و حله
 و تخم کتان و سداب و گوشت کبوتر بچپ خصوصاً اگر کهنه و با آنجا
 او مورد صداع می شود و باضاد معالجه سر سام و از آن کولی که
 از امراض سرانند و اطباء ایران سر سام حار را فراطین گویند و
 در هدیه ناشی از عارضت که در غنای رفیق که مغز سر عیشت
 یا در غنای غلیظه که ملصق نخوان است یا در بعضی دماغ
 باشد یا آنکه این ورم در دماغ و اهد یا در سرها عارضت
 و بسیار باخون باشد یا صغیر و علاض چون سبط و عظم
 اعتلای نفس و دخت بول و سنگینی سر و صداع شد بد و اختلا
 عقل و هموده کوش و صحت چشم و دندان بخار و زبان و امل
 ابرو چشم و تب لازم است و بنا باشد که حوان از پلوی اید
 پس اگر آن ابل و نل و نل باشد دلیل بر کثاست و علاض صرا
 سنگی سر باشد عارضت بخواب و تب حار و صفت بول و چشم

و سنگ و زنیان و غیظ و طعنه و اینها صراط و در خواب کمر
 و دندان بسیار باشد و دوی از افسد و عارض پیش از رویها
 میدهد است و طول نیل و فراتش میدن شربت و آسکوی می
 و شرب چهار روزه یا چهار با دو روزه شربت قه و نیم درم طیار شیر
 و پنجم - قند و کافور و کل سرخ و کدوی تر و مرکب بدست تمام
 معده و صفرا و دانه فاضل و چون طومر ضیا و شیرها باب الوسی
 لعوق ساخته بیا شامند و بعد از آن حقنه کنند سرشام ها را
 بسیار رفع دهد و حقنه حدی مغز بسیار فاضل است و اول این
 اقسام آن آب جو و روغن کل است و اگر تر صلب و ضیا بیشتر در
 هفتاد هر یک را فواید حاجت می آید و جهت بالید رفت سرخیم کرم
 بیا شامند و اسهال عاده سرشام نماید و مالیدن کرمها با مناسبت
 که ماده سرشام را از اعلی با سائل بدن او و در هرگاه حرارت بول
 بجم و صد هشتاد و روغن زیتون بیکتند و موی را که طبعه او
 بلغم یا سودا یا اطباء یونان از این روغن فاضل و علامت بلغم سنگی
 سر با صداع حقیف و مراب سکیز و غیظ زبان و زرد چشم

و دوی و احتلال عقل و کاهلی و گستاخت و علامت سودا زیادتی است
 و دوی به چهارم و سنگینی است و در سایر ایام و حبس البول و بسیار
 و شرب عاق و حاد و عا و و خداد فرول و سرخام و چون فرول را
 فروغ ساخته غرض کنند تا خبر حاصل نماید و برون مرین و فاضل
 قطع روشن بخند و غرضه یا یا ریح فقیرا ماعت خلوصی از علت و صاحب
 لیغش یا غرضه یا بن ادویه منفعت طبع دهد اخلاط آن ها را
 نفع ببرد نه سفر و فصل صبر را با آنچه را همیشه با عمل مراد کند
 و اگر بدم یا یا ریح فقیرا و ریح دم قح منقل و طشت دم و یک
 مصطلک را صاحب ساخته بیا شامند و سهل علت و سبب نفاذ شود
 و هرگاه حبس البول بجم رسیده باشد آب صغیر مایه را برایت
 عامه او بریزند و بروغن شنب و روغن باغونه نه هین نما بنداز
 حضرت امام جعفر صادق ع منقول است که هر کس در اول ماه یک
 رمضان یک کف کلاب بر بدنش بریزد و در آن سال از زهر مرگ
 و ذات الحجاب امن گردد و اما ارادویه که هر ریح یکی نافع است
 بکبر و غرض قح کدو و مغز قح دهند و نه و سنگ اسه و قوتیای قح و کدو

نارسی بصورت گرفته از هر چه پودن کنند و روغن رنده را با موم که کوفته
در یا بیل غوطه بخورشانند و اجزاء در آن ریخته بکوبش بدینند بعد از آن
قرص و دست در آن ریخته یا بیل را در آتش بر دارند و بگذارند تا اضاف
شود پس هر یک از روغن و عدد از آن علیحده ضبط نمایند که روغن
برای هشتک و در روغن برای کبلی بسیار نافع است و هرگاه کبلی شود
میداده باشد بیکدیچ میرود و روغن کچند نیم میرود و یکسیر سرخ نیم
سیر نف روغن و روغن را گرم کرده موم اضافه کنند تا که لخته شود
پس سرخ را داخل غوطه و بگذارند تا خوب سرخ شود پس روغن را از آن
دکونه کنند و در روغن یا سرخ و روغن را آنکه بجا بدهد سر را با روغن
چرب نمایند و تمام با یا ستان بنویسند با این طریق که شنان در
خوب نیم بگوید و در کیس که در آب دکان کرده مالوا کف کنند و
تکفان سر را بشوید بعد از آن دست کاوی بر سر مالیده با غش مری
و بشوید و چند مرتبه بکوبد که از روغن تمام شود و آنکه قندی
دیده حرف و یکسیر صاف و روغن را است که قندی و روغن و روغن
و آنکه کاوی بکوبد و بصورت داخل روغن کاوی و قندی و چند مرتبه چند

مرته سر زبان روغن در حمام جرب نمایند که از اوابل سار و ک
کاسه موغنه سلطنت سر را باد روغن تخم مرغ و روغن کل و روغن
کنجد نمایند و در ویانیند موی سر کال ناین دارد و ده دفع
کلی کشش سبز یا صرغی بپند مکرر ماز کنند و هرگاه خاکستری
سبز یا بر سر کپلی برینند موی بر او و درین حکم است که از عطیه
سر کپلی باب برک بچند و در دست و هرگاه سر تراشیده روغن
کنجد جرب کنند و لکه موغنه و جود نیم موغنه را با لوب بر نمایند
و هم چنین ستون سر را با بوق و این دوا هر دو مع کپلی بسیار نافع
مکیند زرد چوبه بر کنه اهلبل دهند و عصفور را سنگ امله مفر
سرکه اندر یک جزوی روغن کل سرخ چهار جزوی جوج رشت جود رشت
خاد نمایند و در خواص الاشیاء مقرر است که استخوان شکستند
انسان را با عسل رشتند و کپلی خاد نمایند زایل کند و اگر خاکست
موغنه فغغ را با صوم سر رشتند بر سر کپلی مالند کپلی باب بر او کرده
موی بر ویانند و جاب و جفی روایت نموده که شخصی مام محمد با
شکایت کرد که کوی دوسم هست و بسیار میریزد و جام را بر کتب

و قلم بجان و قلم و غماید و چون جوشی باشد که غرلخت انعام نیز دوا
 مذکور را فاع است و اگر حاجت به تقیه بر لخت افتد مضاعف و غرلخت نیز
 حلیه مضاعف کنند چون نبات باغی که با قور سنانیده بر جوشید که غما
 الحمال باشند تا یک که باغی دوا باشند که باغی مضاعف بر جوشان در دفع
 قلع و ثور و طلا و انواع را باغی باغی مضاعف در جوشان که غرلخت اب جوش کل
 حیرت که باغی مضاعف باشند بدان و چون نمک را باغی مضاعف باشد
 و دوا و باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد در دفع
 قلع و حیرت مضاعف و دفع باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 مثل از غرلخت که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 هیچ چیز از آن که شمر باشد نیست که در جوشان شمر باشد و اگر از آن
 گفته باشند شیدین صحرای غریبان و در جوشان که باغی مضاعف باشد
 بر جوشان که باغی مضاعف شده باشد باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 از جوشان که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 الام و اوجاج و باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 در دفع الحمال از غرلخت اگر تر باشد باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد

مسوق و غرلخت شمران که باغی مضاعف باشد در جوشان که باغی مضاعف باشد
 از دوا و باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 طلع و احسان است نبات باغی که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 صحرای مضاعف در جوشان که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 و قلم کثیر حیایان باشد باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 سحر و سحر که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 امه و دوا باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 کدو و باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 کدو و غرلخت در جوشان که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 کدو و باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 عمارت کدو که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 غرلخت و باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد
 باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف در جوشان که باغی مضاعف باشد

و انهر که داند مصلحت از دفعه حاجت در دهان نگاه دارد و بی شرابی
 رافع و دفعه رافع کند دهان بخیر و منایند که صدان اول اول و اول و اول
 باشد از او اسطران کتب گرفته و منصفه فایده که قبل از آنکه مسرعت
 عمل و نگریه باشند مایل می شود و آنچه از او است که دهان می نماید تا شاید
 حلیه است که حرف را بر منصف و درین دندان عاید کند است همین
 جانیدن و در دهان گرفتن اجای معدنی است مثله کرب و زاجات
 و اشیا الهی آمدن آب بر دهان چون سوختن کزیم و اما بعد از آن سبیل
 یا در بنای دار چینی غلظه کرده با عمل مجنون کنند و دهان اطفال را
 با لعل و لعل فاسد قطع سبیل و طوالت خاسته کند و معصوم مطلق شود
 هر یک از اینها را در محصل و اطرین صبر و سبیل مداومت در اطفال دیگر
 نهان آفرینند و در بر اطفال که از آن سبیل و طوالت واقع کند
 و غرض از طبع هر یک از این محصل و عافیه را و فعلی که با عمل و دفع
 موده باشد هر طبع لعل و طوالت است از دهان بر جوان رافع است
 و چون از امر و طبع معصوم و کسره و با خواص معروف ترتیب میدهد
 کسی که با غما امیان دهان آید یا شاید البته باطل گزافه و همچنان

خودن کامی و انگه و معنی از آنچه منع سبیل و طوالت از دهان
 و حیان نماید و فصل چهارم در علاج لثات ایشان از دفعه ایشان
 کتابان شاه الله گفت زبان و پیچیده کوفی باید دانست که سبب
 استرهای زبان بسیار و طوالت و معده است یا از طوالت نیکو
 که در دهان لحم سبیل و یا غلظه افق که دیکهای زبان را عادت کنند
 و آنچه از طوالت است عصبی نکره باشد علاوه بر خطا ظاهر است و هر چه در
 از دیکهای اعضا با سبیل سبیل از مثل غلظه ترافع است پس اگر عکس
 حکم موده و سبیل را بپایند و حرف صدف بکسی دهد که غلظه باشد
 نداشتند باشند تا بجز در وضع تمام یا بدو اگر رافع در دهان نگاه دارد و سبیل
 زبان و سبیل او را دفع با سبیل و چون معده انجیر الطی از مومینانی که
 صحنه با و خوشی باشد عمل نموده مدین کیر و نه یا شاید سبیل
 زبان و دفع و موده و منصفه کردن کیر که عافیه را بدان طبع یافته
 باشد در دهان کربانی و شاید سبیل دفع عام و در سرکه مسوی
 روان را سوزاند و شاید سبیل حرم ان اجمع است و دهان کرب که
 چون کشت کرب نه سبیل و در سرکه انداخته اند که کرب یا شاید

که باشد و اگر بخیر ضامن است و بدان نکته در عرض نمائیم چون کسی
 را و آن مانده خورد شفا را و خوردن کلمه بی هفتاد و هشتاد و
 دفعی که عله از یاقوت باشد و بعد از آن چنان دعا بخواند که در حق آن
 است در مقام خود که خواهد شد صاحب فراوانی و ده که اگر در آن وقت
 عدایب بخورد بسیار که در سلیقه شود و اگر کسی خود عروس معبد
 کرده و ده طعام بخورد کسی بخت که ترک فاشد که سعی کرده و
 هر مردمان و بدان که در ده که بعد از این رایج که گذار و بر
 و سرکه آنکه در بخت می کند بن دندان را و بیکر خنجر را و بیکر
 جدا آن و در حق او بکشد پس که دندان را که در ده شده و نوی
 بچکان بر او و قطع از این دفعی پس پیله و با آن آلوده کن و بکنایه
 دندان و پیش خراف و فاسد شش چوبی که و آن بر دندان بند
 چند شب هر شب در قلع یا سده قلع بچکان در گوش از جانی بن دندان
 و در می کند و در شب این عمل بکند که بر طرف می گذارند و ده که
 امام رسالت فرزند که هرگاه کسی دندان را در ده بپایند و بپایند
 کند و سندی شود و از برای دفعیت دندان هلیله کالی در دهان مفید

چون بیکر که فصل مضبوط کنند و او متعصب که در پنج دندانها باشد
 داخل کند و لغت دندانها نماید و اگر بیکر اسباب و در سر که بکورد
 نموده بان مضبوط کنند و دندانها را فوت دهد و چون رضایت
 بر طرف ماند چون فوخل یا ساینده و با بلسان انگلی ضعیف
 دندان بکشد و دندانهای متحرک را مستحکم کند و اگر بهر سبب
 دندانها عاید و هرگاه در حرکت دندانها شده یا معصب
 با و بقیع معانی کنند و هرگاه مسیح بودت باشد مضبوط با
 معبد است و صاحب خراف لا شفاء آورده که مسوآن عود و بچوب
 بر دندان را قایم می کند و دندان را مستحکم می نماید و اگر کسی
 دندان را خوش بوی کند و اگر هلیله کالی آلوده و عشر بلبله که سرخ
 کلاه شفاف و با شاد رایج سیاه قطعه با شیره عافیه و از هر یک صاف
 نرم ساینده و در دندان باشد دندان را مستحکم سازد و چون
 رفت بر دندان را دارد و دندان متحرک را قایم می نماید و هرگاه
 دندان متحرک دندان متحرک است که دود و سوخته و سرخ با
 سون سازه و از اطباء یونان است که اگر بیست و پنج بکره از

نمایند یا در پیشه مذکور یا مضاعف نمایند و دندان ساکن کنند و مضاعف هر یک
 از ثمره کوفته و مصغه را در چوب چوب سن و او را چوب و در صورتی که
 از عارض باشد مضاعف هر یک از آن که و او را با سن تازه مکن و در دندان
 است و اگر پیشه در مضاعف کند با مرکب خوشایند آن مرکب را در دهان نکند
 مانند دود دندان را ناخ باشد و هرگاه مرکب بکشد با طفل مخلوط کرده
 در سوراخ دندان گذارد و چوبی که از تخته جوین باشد بکشد و دهد
 چون شونین براده یا سائید با روغن زیت بر دندان سوراخ شده
 طلا کنند ناخ باشد و اگر سوراخ دندان را با مضاعف و کوفته قاشق بزند
 که هم غلوط ساخته باشند بر کد مع ناخن دندان مانند اگر مشک
 و کافور با هم در سوراخ دندان گذارند منع عفونت او بخورد و سوراخ
 دندان را بر کرم بر حلیث و کف در عازا ناخ است و چون غشای
 در مرکب خوشایند و سه چهارم دندان مضاعف کنند همان به شکلی
 الم کنند و گوشت که آل کسی با و کردن اعد نکند و در دندان و خید
 چون کاغذ و کبابه چوبی را با منوی کوفته در پیله چوبه بر دندان گذارد
 دفعه در آن شود باز و از حکمته در جوف دندان که کرم بخورده گذارد

دفعه آخر

دفعه الم کنند و اینها قند و عسل و کوفته یا منوی ابرو و روغن خوشایند
 دوسه نوبت در آن مضاعف نمایند و دفع کنند و اگر سوراخ با عسل
 در میان انگشت ابرو و سیاه طرف مخالف دندان دندان نهاد نمایند
 و دندان را بکشد بکشد تا به چون شب بماند و اطفال را قاشق ابرو را و کوفته
 و حبه منقعه سائید و در دندان ضعیف دهد و از حبه منقعه سائید
 ابرو را و مرکب اهل خود را به عازا زها ابرو را و کوفته سائید با
 و آبی در آن با حله دهد یا آفت منتان شود و در اوهای و عسل
 کند در جلای دندان نافع است سنون عر سنباده است که دندان
 سفید کند و عقیق مسحق را چون در دندان بماند مددی از او بکشد
 و هرگاه عمل را طبعی در میان کوفته انگشت را و بماند دندان را سفید
 و حله دهد و از جمیع او شاخ یا کرم یا در دندان را حکم کنند و عسل
 از او دفع نماید و حفظ صحت آن کند و اگر مسکه را با حله غلوط ساخته
 شده و مکان نیست دندان بماند مددی بر آید و مهر و نداشتن
 و عسل حکم است مالیدن چوبی که از میان عقل بر آید و آبی
 لب و دودم را ناخ طلا و ابلج مسینان است و طلا و هر یک از آنها

غیر خلق را و این مخلوق کثیر را در محرق از زوایا سرکه و مخلول مصطفی در غن
 نیست شفا قلب را نافع و طلاء و هر یک از حکم و پیه که مال و نکاو و در غن
 که در سینه تخم و غن شفا و در دم لب را مفید و نقره و سبک که هر که
 در غن میزند آن را بسیار هم نباید نه که نهند از آن را که دفعه ناپاک
 که نفع است بر کردن او نهند دفع غایده و بیان این سبب غن و غن
 نکام و نزله و مرعب و همدانها است باید دانست که نکام خلق را گویند
 که ماده از سر بی فروغ باید چرا که بی سوز و دغا روشن کند و چشم و گوشت و سرخ
 کرد نکام حار باشد و هرگاه سرسبزین و فضله مملوع از بی غلیظ
 و سرد و سر را می پلو گرفته شود نکام باید دانست و نزله خلق را گویند
 که در طوایف از سر بیفتانند که در دوان و طوایف حار باشد یا بارده
 و علامت نزله که رخا بین خلق و کل و در غن چشم و در و ظهور
 حار باشد و غن ظاهر و بداند علامت نزله سرسبزین سرسبز
 نزلت و نفع شدن از استعمال اشیا و قاره و کان و غن خلق نکام
 نالی در طب الاندازای حد الله و لیت که بکشد تو به و صف دانست
 کندش که نکاو و نفع که بی که بر طبع می کند کار داد اگر ممکن

معالی او ممکن و اینها معقول است که در غن نیست و اما بپیه بر جان
 و در غن حار و در غن کفار و نکام دفع نکام و نماید و اینها روایت که
 هیچ کس از زلفان آدم نیست مگر آنکه در او دو رنگ است بیکر که در سر
 که خنده را بخت و او در پس آن رنگ بخت و باید خدا و تعالی نکام را بران
 ملط و کردان که در دهان سر می کشد و ملط در بدن که سر و زان است
 عاود و خدای تعالی و نیز و بران ملط و کردان پس کسی که نکام در غن
 فکر کند و اما طبع است که استشق بر غن غن و در غن کل و ملط
 ادهان بارده نکام گرم و نافع و هم جنس نور و هر یک از رنگها و نور و رنگ
 کدوم که در دهان خفیه است با نشد نکام حار و مفید و اگر فندک را بارده است
 فندک را بخورد ماده نکام سرد و کافیه که در حور و در جبین و بر سر و غن
 و طبع و ریاض و دماغ که حق خلق نکام را در کبابها و نکام را در
 نافع و غن و غن نزل نکام است که از غن و طبع و در غن و غن و غن
 سر و براده سر را بر معدت دهد و اگر کل سوس و سوسا و غن اسفوطان
 نکام سرد و نافع و چون بعد از قاشیدن سر و غن و غن که در بر سر است نکام
 دارد و نافع غاید و اگر در غن نیت یا بارده غن کا و سر را نهد و سر غن

که مرود که هر که که معام هم می شود در شکم او غم می رست خورد
 و اسیا مرود و اسیا می کشیم که کمر یک کتان و او مرود و اسیا می کشیم
 و چون مغز می بین شود بهیستش را بجز غرقه نافع و اسیا می کشیم
 مسخر است که بر طرف می کشیم با فرانه فران و دندان و عدل و از برای سوزش
 صرنگه سوزی بسیار مفید است جوارش ^{مصلح} منقال حدابیم گرم مخلوط
 و معطل و دو هن تار وین بر معده می اندازد و اگر تا شبان باشد و جگر ^{جگر}
 و هیض است که طعام مرود و غیره هم با غرقه سوزی و لطیفان
 فقی و غلبه آن با سهال دفع شود و علاج است که صفت آن که مرود
 کتخه آن که در حداد آن هر که از شربت آرد یا صاع با شربت آن که در کت
 با هم دم طباشیر بنوشند باخ منقال و صوف آن که در کت با شربت
 یا آنکه هر یک با دو منقال و با به یا کت منقال و قرق بومست و لطیفان
 منقال شربت می کشند و خراپیدن در مواضع نهند و شربت دفع
 آن دایع اما سهال و در صبر آن مغز و ناز و طاق و مناسبت است
 شربت کت بر آن که مرود سهال مزین بسیار نافع و در ریح سهال و مرود
 که از اما باشد شربت و منقال تخم بالنگی با جگر و جگر و شربت کت

عرق شاخ کاه با شربت طالع سهال و مرود و در قطع اسهال و جگر
 جاد و در سبب منقال کت کال سرخ و کت مرود کت کت و منقال آرد و جگر
 باب به با طبع او می کشند و آنچه در قطع خون شکم مفید است است
 که مرغی داخج مرود و مشکلی را از کاسی انباشته بر آن مرود و مرود
 بخورند منع خون دفع از شکم کنند و آب کت و در کت مرود
 یک منقال دو هن با دو هن کل داخج مرود و جگر و در کت مرود
 و اگر در کت مرود تخم کت با کت کت شکر آب علی کند و اگر تخم و طبل
 میار و در کت مرود شربت کت با صفت رسد و با طبع و شربت کت
 مرود با شاخته سهال و در کت و مثل شربت کت و شربت کت
 طیت و شامیدن عصاره نهند و منقل سوط و طبع و صرا و
 و در آب و اگر اخیر با اما در کت کت کت کت و در کت کت
 او را بخورند با کت اخیر اطلاق می نماید و شربت کت منقال تر بخورند
 ملین طبع و سهال صفا و اما کت کت کت کت کت کت کت کت کت
 اما کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت
 اما کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت

کلی استنداد اشترای طعام و شراب بر مایه کولان که سیر کرده و در سینه
 آن سوراخ راجع باور است که هم معده را گشاد کند و اندام مزاج را نفع بخشد
 و طبع عطش و غده معده و سیلان احباب و این طبیعت است و علاج
 آن تسخیر معده کنند بکافور و دارچین و مشروب با الکل و تقیه
 محبوس بر حبس با راجع نمایند و بعد از تقیه چهار شصتکی و اطریقی و
 مقویات تناول کنند و مضغ کنند و مسطکی بنیان فید است و اگر
 شود با شدم معده علامت آن گرفت هم معده و طبع عطش و
 ترش است معده بد آن محبوس و مطوح آن کسد و اعدیه هر چه
 تناول نمایند و از مزاج لاف سودا اجتناب و زدن آن سبب است
 مریض و غلظت معده با شدم علامت آن تقدم امیاب مثل کت مضطرب
 و هوای گرم و سهو و غم و امار کثیره تحلیل در هضم علاج آن تناول
 اعذیه غلیظه مثل هر چه بر سر و کوفت کاد و غلیظه کرم و باید
 چهار نوبت هر روزه از آن تناول نمایند و بدن را بر روی بفتند و
 نهدین کنند و اگر جوع بسیار و کرم باشد علامت آن اسهال است
 اغناست معالج مثل اغنا نمایند چنانکه بعضی از آن ملاک و اگر سبب

حله حاضی طبعی باشند علامت مزاج مزاج و دهن و جوار طبع است و در علاج
 آن سوراخ معده می کنند و از زایه و این و مصطکی با اولی
 و غذا خوردن با طبع و اگر جوار مصطکی و در صحنی بخورد و در کاه بنام
 افند حبس بر راجع اسهال کنند اما جوع بقری و از این و این و گوید
 و مسان و روغن صوط است و هم معده در علاج آن شراب با الکل و
 شراب کافور با و کل کنند و از زایه و این و هر یک و معصا لایق
 و غذا خوردن با الکل کبک و تبس و در راجع که اذویه حاره و در کاه
 باشند بخورد و در شربت و جوار و اطریقی و جوارش کوفت و خوردن
 مناسبی مریض است و سعد و مک و اگر مجموع را گویند و معده
 خلا کنند و کاه باشد که مسیه و فرا این مریض ضعف معده و حرارت
 جمیع اعضا با در علاج آن مسکین و شربت مسیه و شربت کبک
 و غیره و انار و زرد و و این با شامند چون اسهال اشتهای معده
 نمایند علی الغرض و خوردن غذا بسیار و غنایند و اخیر جان ندارد
 اما عطش کاد و در طبا لایق و طبع است و معده بن جوارش است که
 کم است کاه و خوردن مریض آن با اعدیه و در شربت کاد و مصطکی و این

مناسبه کنند و بعد از آنکه فرو بردند با سکنجبین بر روی صندل کنند
و اگر دهم سوداوی باشد در علاج آن باید خضد با سلیق و استیم
و تلین طبعیت بر ملاط سوزان از عبا فقیر با عطرین آن نمایند
بعد از تنقیه سکنجبین بر روی و قریب کی بجوید و طحال را مدقوق بر
روی و عات و چ کر مخلوط بر که خلا نمایند اما امر اس که در آنجا
ضعف است و بسیار باشد البته که عارض یکدی شود در علاج
شراب سلنی با سرکه و حره ل غایت مایع است و هم چنین است این
شیر شتر در کمال ضعف است و احیا با که باقی و اینها را صفرا
باشد در علاج آن هم کاسی و نمهندی و اجاص و زنجبیل و جویبار
یا سکنجبین و آب کاسی تناول نمایند و غذا با آن در اندوز شکم
نمایند و هرگاه سوء المزاج باوق باشد در علاج آن جلابی را در آب
در عبا ترکیب و بکفند بنوشند و غذا خورند و آب با قشر کف از کف
و اگر سوء المزاج رطب باشد در علاج آن هر روز جلابی را هم کزین
و با آن در چ که بکفند بنوشند و غذا خورند و آب با کبک و جویبار
و زیره و عا و جینی بخورند و اگر زبل کبر و ارضیات قماره در آن مقبض

و اگر سوء المزاج

و اگر سوء المزاج با پس در علاج آن شیر غم نزدیک با شرب بلور
حتی که شود عدا بکشت بزغال و اگر کند و موم روی
از روغن بنفشه و روغن کدو و موم صافی و آب کاسی و آب
نزدیک ترقیب کرده بر هر که باشد نمایند اما در او رام کبد در علاج
مواد حاره ابتدا با متفرغ خون نماید و عطاری هر یک از هر یک از اینها
و آب کتیزان و اسکا می یاده و صداد کل رخ خشک که کوبند
و بوی ساینده باشند و شرب شرب مغریم خربزه و جلابی و او رام حار
بهر فافع و او را می که عارضی دیدی شود غلبه و قوام از خون و
صفراست و با چنه عدان مفیدی یافتند استامیدن شرب بنفشه و
طبع آن که در دم شش و ریه چله و با فاضله و شرب بلور و جلابی
و شش و آ که از برودت باشد و با یک که ماند و قمره که در ریه
صادق شود از اسهال مانند بعله نزله که از دماغ ایدوان
انذاف الحجب با دات الریه و سعال مزین واقع کرد و در علاج
آن هر که سوزش شرب ده و دم از هر یک شرب بنفشه و خشخاش
ده و دم با ترنجبین مفید و با چنه نزغال و شیر شتر و شیر

حال منفعت دارد خصوصاً از زبان بکند و مداومت آن گشتن
 حیوانات موردت سگ است اما بوس است که چون خواست
 داشته که کسی ایشان را میخانه و این مقدمه مرغ است در علاج
 شرب و عدم نیم حطبان مؤثر و معوط سحر و شوی و غریزه
 ان و شرب طرد و غیره و یا باج قیصر و صبا صطیحون مفید اما مرغ
 منه غیر نامه است که در بطون دماغ و هار و اعضا جادوت شو
 و درج نفاذ از خود و اعضا منع می کند در علاج ان نقیصه
 مطبخ فواکه و قریب غنچه کشد و رب بر روی سبیل غایب و اگر
 از بلغم باشد در علاج ان نفع مایه شرب را زیاده و اینون و انکوار
 هر یک و عدم کلمه ده دم هر روز کنند و بعد از ان شقیه و حبیب
 و اصطیحون و قنونا یا و مطوح زرد و آرا سورا باشد در علاج
 ان شقیه دماغ مطبخ افیمون و حبان و قنوت دماغ و یونید کما
 و در بجز و فائز و مستند و عالی و شویر کسد و لیل الملک
 و شیت و مرزنجوش و او شایزه و مرزنجوش و شراب انکوار و قنوت
 اربعه و مشهور و یوس ثانی و لکته دماغ و یوس کو بیکه و اگر قشیشا

با عمل برشته مرغ و از ایل کند و با خود داشت و احوال و صغیر
 کبر و امات و د کور و باغ و چکا بیلن و غیره و مرغی مصرع معده
 و چون دندان کرکت و کرکت و کرکت و کرکت و کرکت و کرکت و کرکت
 کف همان شرب یکی و صده مرغ شود و اگر مرغ را در پوست مرغ
 مفید و اگر شرب در حنا و گور و مرغ و مرغ و مرغ و مرغ و مرغ
 اسب و کرکت و او بیدند و الیه و شود و جالینوس و جی و ان ایل کفته
 ایل که هرگاه مغز و به و خشک و نوز و در هر ماه و در شایه ماه
 و اگر که بیاض باشد و در صبح شفا یا بید و از جالینوس و قنوت است
 که اگر در شرب کرکت و کرکت و کرکت و کرکت و کرکت و کرکت و کرکت
 مرغ و متولد شود اما سکت و باز ماندن جمیع اعضا است از خود
 و حرکت و گاه باشد تقویت و ظاهر و محسوس و تقویت و تقویت و تقویت
 و ممانت و پاره نیم یا نیمه مملوح نماید که در پیش بینی او دارد
 اگر حرکت کند و دلیل جادوت و کرکت و انکه غیر یک وقت چشم
 او کند که اگر حلقه طاهر باشد و فقه و اگر سبب خون باشد و فقه
 فوا و صاف و جادوت سانی کند و بعد از ان بیلن شکم و غیره

مناسبه نمایند و در وقت نفثه و غایب و نیلوفه و غیره
 و در بعضی اوقات سرور از ایشان بانه غلت بر سر او گذارد و اگر گرم بود
 آن و کندی و فرو برد و در دست و در منه مجروح یا بعضی از کوبیده
 مدینه میگویند و منند و اگر از آنجا بجزهای در دست بماند و بر
 مرغی برود و با ایاچ فیکرا الوده در خلق او فرو برده حرکت میدهد
 که با باشد کسی کند و سر او را بحدی که کند و خلق را دشواری
 زنجیر طلا نمایند و اینسون و ذریه و مصطکی و کلکین جو شایند
 در خلق او برین در کف اند که ناهفت بود و هر حرکت مایه کرد و بگوید
 حلال از اینسون و در زیاده و کافیه و هر یک سه دم کلکین در
 تناول نمایند و بعد از آن مطبوخ و ماء الصلیم یا شاد و بعد از آن نعیم غام
 یک نوبت یا دو نوبت بحسب حاجت نفثه بحسب ایاچ و صلب و غاذی است
 و تا بپخت و چهار روز باین معالجه مداومت نمایند و اکثر اطفال گفته
 اند که شرب شحم خنظل و حنظل با آب سلق و پوره ارغوان در سکنجبین
 مفید و معطر و نفون و در سکنجبین و شربها خستین با حل شکر
 و چند بدست با ماء الصلیم و در وقت بیدار شدن از خواب و خوردن

نریای قاروق و سحر بنا و خوردن اطفال را الطیب و بوشیدن ^{له} غا
 و نظول مابین پوست تریج و صغره و جودج و اکلیل ^{نار}
 و ج و سداب و خاشاک و برنجاسف و فساد سرخورد و او معده
 با ایاچ فیکرا و حنظل و طنجیه و نخل و هم چنین بغا و نفون و سکنج
 و مغز و درخت نخل و لعل و مجموعه در طی حوامل مختلفه میگویند
 را باغ و مزبل سکنه است و حالیه و سکنه که کل نان فطریها
 غا الساقان و در وقت سکنه است و با بخور یا حویج و ج غالی است
 و با دانجی و با طبعی و میان حدود اطفال مفرقه است
 دماغ و عروق آن قصد ضایع کند و هر روز در حدی است و باغ
 و کافور و بان و در وقت سه دم غا سکنه و با سبستان است
 و با سبده دم و با و با بید و بعد از آن نفثه و مع حب اقبون
 و مطبوخ آن با مطبوخ هلیله کت و دافقان حمام و نه هین غنی
 بنفشه و کد و مفید و اینها با اعدیه فلیطر و اطعمه سر و آب
 مامض و باغ و در کباب و شرب و باغ و آب و کت و متقیان و لوازم
 اما خلق و آن نزد او طریقی است که در آن است و در آن است و در آن است

مرده الحن بر سودای شبیه اما الحویا لیسو الریح علاج
 ان اشتغال امور عقلیه و سفر و جسد و تطیب دماغ و امدان و کذا
 و تقویت دل و دماغ بشرایه و غم و غمزه و سبب دفع باختر و کذا
 دیدن معشوق و ذکر او بلکه بقیع معشوق و سر زدن بر او و کثرت
 نجاست با غیر محبوب مفید و اگر حاصل ممکن باشد هنرین علاجها
 اما استقامت صحت فکر و ذکر و بطوریکه است و شرب نیلوفر و کافور
 و بانگو و انبان مفید و تنقیه دماغ بجا بقیون و مطبوخ ان و دهن
 روغن بنفشه و فرک باغ اما لقوه و مهیت که در غفلت و عسل و شکر
 و روغن شود و علاج از مثل علاج نسج است با بد ناهنجار و در با
 دفعه معالجه کنند و آب یا شامه و فاقه و اسهال طعام و قوی و در غلظت
 ناریک و سیاه و قیصر و کمر کنند و در راه بخار و معده و ریه و کوش و جسد
 بدست که خوشایند باشد نگاه دارند و روح و غفلت و عافیه را
 و چون بخواهند غفلت بدهان گیرند و کثرت و معطلی و غلبه بجا آیند
 و اگر غلظت و معطلی بود و داخل غریب شایند مرده و کثرت
 و ان تومر و از لقوه ملاصق باشد و چون نم سداب را با نان و کرم

مرده بنوشند و غم نماید اما رسته علی است که چون دوا عظام
 شود سبب مجز و قوت عظامه از قریب عظمه یا ثبات ان بر سبب انصاف
 عافیه و علاج ان رطیب بلذت شرب شرب خشخاش و بنفشه
 و تقویت با استفاد و دفع غم و غمزه و مرده از نشاسته و در عن
 با دام و ثبات و دهن بر روغن بنفشه با دام اما فالح و لول و شقی
 از بد نشت بجز میل عصاره و صلب و مسیان و عدوت حلقه بلخی است
 علاج او است اما چهار روز و بعد طاق و تقبیل غذا کس و از او و به
 قوی و اجتناب نمایند و اندک آب گوشت با زیره و دانه بنفشه و عسل
 و ماء العسل و بنفشه و بنفشه و در راه بخار و معده و ریه و کوش و جسد
 و ناریک و سیاه و قیصر و کمر کنند و در راه بخار و معده و ریه و کوش و جسد
 تمام تقویت و مجرب مناسبه نمایند و حقیقتهای شایسته و نهال کنند
 و شرب بنفشه سیاه و دهن با نان و شرب دهن با نان و ترنج بان
 نافع و ان بنفشه که صاحبان علمه و نافع است و خوردن ان غیر خشک
 و منکر که مکان و معده با دام شرب و مغزیست و موز و به بخور و
 اجتناب از خوردن کاه و بخار و در بخار و بنفشه که موز و نافع

اما تشنج و گزاردن و تشنج جستن عصب است بحکم غریزه که
عضو نیز نافع آن شود و علاج آن مثل علاج نافع است و شربت بنفشه
و حشمتا شرب و نیلوفر و نخل و بیدار به جوب از گوشت بزره و بزرگ
در مرغ و ماهی تازه مفید است و سبب است از روغن بنفشه و شیرین
نافع و چون در وقت بروز عروق تسخیر بعد از دفع بر داشته بخورد
البته قطع و بعد از آن حلیث را با طفل و سداب میاشامند و اگر از
شفا یابد اما اختلاج حرکت غیر از وی سرچ متواتر بر خلاف عادت
طبیعی در موضعی از مواضع بدن و در علاج آن ندهین و شرب هر یک از
بخ سوزن و روغن سداب و روغن فلفل و روغن پوست ترنج نافع اما
حد خواب رفتن و غیره شدن اعضا است از نقصان و بطور آن
و سبب آن وقوع سده است و عصب را بسطه خلطی غلیظه و علاج
مانند تشنج با آب شرب و بخار منقح اعضا از مضامین مایه بدن
سحق عافیه را جوشیده و روغن زیت است بر عضو بخورد و شرب
هر یک از آنها و شرب سوربخان و عنبر و عکمال و مداوت هر روز
دری از روغن را شامیدن عمل صاف و اگر ندهین روغن پنجه

در دالود نفع اما استنفا بر سه نوع است لخم و نفی و طلی و لخم
بدن برآمده شود و در علاج آن هر روز جلوه از تخم کاسی
و در زیاده هر یک دو درم بخ کاسی و بخ را زیاده هر یک
سه درم نبات و ده درم تناول و غذا را از گوشت گاو پاکیزه
بخور یا کچک که قبلی و دار چینی در آن کره باشند نریزند
و اندک آب جوشیده بهم کشانند و در پخت جابجاء کرد
تا به صبح و نشستن نیت اما نافع و مبالغه در درازن و طول
شرب سکچین مزوری و فرس زدن شکر و لوادم و حلاشی که
سجده و بویه کوبیده مفید و بقی است که مایل است نباتان
و زرب و ترب اما احادیث شود و آن زبور زبیر انواع سفا
و برک شدن شکم و شکم مشابه خلیت بر آب مانده باید که هر روز
جلوه از تخم کاسی و بخ آن و در زیاده و کلفت تناول کند و اگر آب
حرارت مانده کاسی یا سکچین میاشامند و بیلین طبیعت مع
هلبله با آب شام و هلبله کوفته بمایند و موخ و زعفران و
نورانی و جوسین هر یک سه درم شامند و بکل زنجبیر تخم

در هفتادم سر کین کار آرد جوهر یک شصت مثقال باب در بانه
 یا آب کاسنی بر شش در شکم طلا کنند و استنقا طبل است که در پنج
 غلیظ در میان صفای و ثوب با ثوب و امعا واقع شود و بسبب
 شدت رطوبت و ببردن معد و حرارت کبد با بنجر از هضم تمام
 آمده کیوس چکر رسد و علا مزاج مرکت شدن شکم و بر آمدن تا
 و عدم نفوذ چون دست بر شکم نهند او از طبل استماع شود و علاج
 آن هر دو علا می رنج کاسنی و اینون و چ مهر و چ کاسنی شکم
 و کل قد تناول کنند در معی مانده و در معی و نیت بر شکم نهند که
 این غلیان که از کشیدن قبا کوه منده شده باشد صاحبان به شش
 نهند و در دماغ و عرف معوط اقباقان و در دوع است اصغر و اسود
 اصغر صغری فاحراست که در شره و هم ظاهر شود اگر پس از عرق
 باشد نین طبیعت و تقی دهان است در دود با جوی و علاج آن اول
 باشد بیت درم آب کاسنی با نه درم سکجین میاشا اند و غدا کند
 و مفر با او تناول کنند و مای نانه با سرکه مفید است و بر فغان اسود
 تغییر یون بدن است پناه و سبب آن حدوث صده است میان طحال

کلبه

تا و کبد با طحال و معد و در علاج آن خضدا سلیم او جان چپ کنند و در
 این چ دوهک و نیم کاسنی و بیات با کل قد تناول عا سد و بعد از پنج سا
 پنج درم پوست پنج کاسنی ده درم شکم ده درم جوشانید حافی غده
 پنج مثقال همچون غلج بدان حل کرده بنوشند و کفرا اند که حبه
 رنج بر فغان اصغر کتنس منرا ما سر که کن به طلا عا مید و ابیا اول شتر
 باو تا مینه هقوام در ده یکنقال او داشته و ماول کنند و بدین
 شرب شیر لهوی مزوج با مشک و در تعبیر یک بدن صاحبان خود
 حرطی و اما تراب استمال نمایند در ساعت غیر و در کله اند
 که در ساعت و این پس سازد بیا و در دغرس سفید را و در صاف سر
 و صاحب مرصا و تنکار صوت تا مینه و غرویس را در دغرا و بکر دقا
 بکر با غنچه تا تکمست شود بعد از آن در ساعت شکم غرویس را
 و بکا سد و کرم کرم و کاک و خصبه صاحب بریان را در شکم غرویس برانند
 و او را بسو ساند و نیم ضیض هر دو بزرگ یکنقال کاکج عا و دست
 و قطور را از پنج هر بر فغان که در چشم باقی مانده باشد نافع بهر
 امام عربی مفر و نند که هر کس خورده و پی بکر برید از اینان خوب

نیم تقابلی انجان بچند روز منوال هر روز یک گرم آب سرد
 یا شامند از برنج شفا یابند و اگر شیرین لایح را با ارچو برشته
 برهنه در بر ملا نمایند نافع و چون این رب را با آب کشیزه انگبین
 خوردی کند طبور را بایل کند و هرگاه قدری کوکرد داخل مایه
 کنند در انخاب کدارد نازش شود و موضع طبور را دست بمالند
 تا مسخ شود بعد از آن طلا کنند و هرگاه سه عدد پخته
 مرغ را سه شبانه روز در سرکه تند گذاشته بعد از آن بر روی آتش
 و در انخاب بنگ نمایند و صلابه خود را نکشت و طبور سفید طلا کنند
 را بایل که جاند در عاوج حق سفید سنا علی کف و دیار بر گرفته و بخیزد
 با سفید نیم مرغ ممالند و طلا هر یک از مکر بود آنکه مضطرب شود و می
 ایشان دفع حق است و چون مریض ماهی را با شیرینک و کلف و هر نوع
 کد را شد دفع دهد و اگر شتر خوان را شک که مغرب صلابه نمایند
 و در موضع خون باشند را بایل سازند و استعمال این حب در دفع اشک
 از حرا ناست و باید که در ناول سهول اند و متعال و نیم سنا ممل
 و یک متعال از درج و ده دانه نیم بلور که نیم گرم کوبیده در آب یک پخته

باشند نوشیده بعد از آن هفت روز هر روز ده دانه یک گرم و یک
 در شام را بر سه میل نماید و اول آن هر یک از یک و عامل می و یک
 خود را یک متعال نیم بلور ایشان را و از مشک هر یک نیم متعال نرم کوبید
 با عاوج بعد از آن بعد از خود و کوچک چهار خود استعمال کنند و متعال
 بنان در شک و شیر باری کوشت نمایند و چون چون موش و خون
 نافع میانه را با هم بچند سه روز متوالی و موضع بر روی مالند
 شود و اگر قبل از بروز آبله چند عدد روارید و ریزه با طحال طبع در
 پیش از چند عدد بر نیاروند و هر یک بر سینه و در ربع رحم شهر یک
 از حق را مسک را حیدر بنه و دانه را بایده در آب تطهیر نمایند تا آنکه
 تمام کوکرد آن سوجه جوف او زد شود پس با سرکه بسیار انداخته
 بلبل کامل عوده بر زخم طلا کنند که سه چهارم تیره دفع شود و خوب
 رسیده درونی که در ربع حوب نافع است و نیم بلور کربنه که یک شفا
 حله کانه کوفته در هر پخته با سفید نیم مرغ خورم عوده در میان این
 نیم مرغ کمانه و نیم که هفت مدد حق نشوین کند و چون پخته شود در نیم
 هر روز آرد نیم گرم مکر و در اوج متعال شوی بلبل با فله باشد

خواب بود نکند بخورند بول و کرم و دفع بول در جامه خواب
 چون کشت خاموشت بریان کرده بطنی دهند که در جامه
 بول کند دفع می نماید و اگر در سر بول آید خاکستر او را بخورد
 دهند که در جامه خاموشت که دفع شود و چون کثیر حرکت
 با مسادی آن منکر معبد یا مسامد این اثر بخشد و در وقت
 فرا که مخصوص خوردن خربزه صیار و کدو از لوازم است اما
 بول آدم آن میان انتفاع عرف باشد اندک اندک آب و آل
 از ادویه است چون آن نامه و عرف و غله بسیار بود
 ضربه با سطره باشد و در علاج آن قصد ماسیون کنند و فرموده
 و کل امری و صبح عرب هر یک متغالی با شراب سبب نوشند و آن
 تناول اطعمه و فریاد شیرینی و نوش و رفتن حمام و حرکات غلیظه
 و کوبیدن مثنی سبع اجتناب نمایند و تخم بنفشه صبح و شب
 و تخم بجان از هر یک یک مثقال بریان کرده در وعه مایه و روغن
 نوشته و اگر در مثقال تخم بجان افزون آید که در دو یک مثقال
 خفت بنفشه در ماهتاب که است صباغ نوشند و نام در وقت
 نمایند

مسامد مع غرض بول و اگر سه روز هر روز دکانه با سر که بخورد
 دفع بول آدم و ایضا خوردن دیوانه سر مدین با مغشوات
 اعداد یا طبیبان عذیب که صاحبان و امانتند باشد و چون آن
 باشد اما غلظت و غلیظ شود و میان ضعف کلیه در علاج آن
 خربزه یا شیرین کاه و آب سبب در آب میوه و شرب در شک
 و دیوانه بنوشند و اگر تخم مرغ و لیکش و در سر که خفت آید بخورد
 دفع باشد اما دفع آل جمال اگر کاسه عوفانی سلطانی که کتک است
 آب بر سر و پیش دم هر یک دست او بپوشانند و بر است و بعضی تخم
 در بخش بخت و کرمه ند و چون شب بیه در حلق کرده نمایند
 و با روغن یا مومین بر یک مالند و در شب با لیکش اما او را ماقشین
 اگر دم دمی یا صفاوی باشد علاوه بر آن شب و در وقت
 فارغ در علاج آن اکلا ضد صاف و صمدان از جامه و مذاق
 با بران نمایند و تخم بنفشه است و آل اما سر مدیک خفید باشد
 دم از آن جامه مایه بخورد اگر در هر دو طرف باشد در هر دو جامه
 لایقانی که ماده را با آب بپزند و دفع نماید و تخم با بفرموده

و با کلام و سرکه تر کرده بر موضع گذارند تا آنکه در آن موضع خراش
 است عصاره کثیر تر را بجوهر آرد با نخل با ندری سرکه و دودغ کل میرسانند
 اما عظم و مغز انشبین که عظم آن نه بواسطه عدم دودغ بلکه مثل چنان
 بزرگ شود و علاج آن در ظاهر اشیا آن است که غوطه جاذبه و غاذیه ^{منه}
 و آنچه در بدن خصوص مفاصل است و اگر ضعیف گردد یک شود و بر آن با عسل
 حمام و آب سرد استنک و استخوان را همان و دودغ و سخته نافع اما غضبه
 که بر نهان براید یا پیدا شود و گاه باشد که اذن نمیشود که
 دودغ را بلکه من مدد کند علاج آن مداومت حمام و بطایفه
 روغهای هار مثل روغن سق و نون و نخل بر اینها و هارها
 باید کرد اما اگر غلاف انشبین کامیتر شده و رسد که در وقت
 برخاستن زنجیر یا مانند همین قضااحت بروز بین افتد و علاج
 آن بضماد است خاصه فایده چون پوست افروخته و اسرو و آرد
 و دایح مر، ساقی کوفته صاف نمایند و بعد دهد و هم چنین بر
 مود و پوست افروخته و زعفران و ساقی کوفته اما قرحه
 انشبین و غضب اکثر قروح انشبین میشود و آنرا قروح ناشی از
^{بهر}

و بر هر عضوی که باشد بلای شود خاصه در این اعضا و سبب آن
 اوقات هار است باشد و گاه از قروح نیز حاصل شود و هیچ علوی بجز
 سقوط طریقت و با سبب کدوی خشک سوخته بسیار دفع دهد
 خاکسختی است و تو بنام غنچه و هار این مرهم صبر صوری مراد است
 تو بنام اشیا کفزار من و صنداقها مسویار مجموع مرهم سازند
 که باشد کنند و گاه عد سوخته و پوست خوب سرد سوخته در آن
 کنند اما حکم انشبین و غضب سبب آن اسباب و اعداد عامه
 و گاه بواسطه عرف نیز حاصل گردد و لا استقر آنجا و قصد و لعل
 و عاقل نظر که نسبت بین است نماید و حاکم را بر رابع و عضوا
 با بر کم نشوید و سفیده تخم مرغ و روغن بادام طلا کنند که در روغن
 و روغن مالکها و کل بطلی بویه مانند و اگر خارج شود باشد اندک
 مابین اندک و بجز مدعای با اندک چون از حمام بیرون آیند تخم مرغ
 و طلا کنند اما قروح ملین غضب کوبیدن مدد شود و بهر وقت
 علامت آن قروح و صبر فروغ بول است شاقول مدراشت و ترک تاج و
 احرار از لخم و مات و من نبات و اشیا میدان هر یک از شرب خنک و

و قطعاً راحت نکند و از اقلیه الامکانا فائدہ و حرکت حاصل داد
او از موضع شود و علاج آن تقلیل شراب غامیز و مجرب
در هر مورد و کمتر چرب نمودن و کمتر چرب کردن و سدره
الشریفات و پیرست نام دارد و در دوا و صیقلی و بیره و بکین
کافور و جوی یا بعضی را با روغن زیت نماد کنند و اگر طریقت بسیار باشد
نکاحه نام برود اند و مرصع منقش را باغ کنند و اگر ماله عظیمه
نیخته باشد و خصیه بزرگ شده از از اولی می گویند علاج آن مثلاً
در صلبیت و کوبید که عفوس اطفال در طبع سکه است هفت روز
نافع روایت که زنی بجزرت امام رضا نوشت و شکایت کرد
دوام خود و حریت و فرمود که یک یک یک از کثیر و مثل او
صفاق و بچیشان یک شنبه و نیز شماره بر او را باقی ببرد
کن و بیایم از او قدر مسکرم که ساکنی شود باقی اقله و ابدا
در حضور و جوی که مقطع می شد شخصی بجزرت شکایت کرد و حریت
فرمود که او طسوق عدس بخور یا شامه چون اشامید قطع شد
از حریت کام و رویت که مرید که حیض قطع شده ماند سرخا

کند حیض بر گردد و بنده و داغچه اطباء دوا را می دم ابراهیم خوردند
است که مسیح در پیش او دم بدان غالباً بواسطه ضربت یا
طحت یا ضامن یا عمر کلاست یا کثرت جامع و علامه دوم ط
و حیض و بان و تشنگی و نفی معان و سیاهی زبان و اختلال عقل و
هدیان و درج حسن و درع و نواقض عریض و احتیاس بر آرت
و علاج آن ضد اسلبی کنند و شراب بنفشه و عذاب و زنجبیل و
و زاب و بهار مار و جوی باطله و عدس و سفید و خمر هر یک سه
کا خورده یکی با یک کثیر ملا کنند و در مطبوخات حنا مسکه جلوس
و بر حانه و قطی بریزد تا ماده غلیظ رود بر اگر عریض و جی شد
کنند دلیل جمع ماده باشد و در وقت استعمال منجیات باید کرد و
مهر شود شیر و دودند و شیر و تخم تورک ماسات نوشند و اما
بر یک و عمل نامر احقنه نمایند و اگر در دم طسوق او باشد هر که
آن قدر و صلابت عامه است و علاج آن هر روز دهی از کافور
و زانیا و با لکوی اوچ مرکه و ماسا ماکل جد نوشند و بعد از
نفی ققیع و بلوغ اختون و صیان نمایند و نه این حانه و قطی

و علامت باور آن دم عارضه ندره صلابت و صبح هر روز عجلای از پیش
دو اربعد تم کرم کل خد ما با خواه یا حار از سر کرم نرسد در زیر
و مقل هر یک سه دم اخیر ده عدد گویند تا شیرین بر عارضه ظاهر گشته
و دغن شبت و یا برونه با لند احتیاس طش آن بسیار دم دم باشد که
شد و اگر قلت خون باشد علامت آن غثافت دم و صغرت لونه و نقص
استفراغ بسیار و افراط احتیاس است در علاج آن تقویت قلب و معده و پیش
دم و معده نکند و اغذیه کثرت اعدا ناول نماید و در تکب دست نکند
و علامت آن بیاض لونه و بطول منقب و غلط فایده و کثرت غرایب است جلد
از دیان و تم کرم و اینون و کلا قد بد شد و این فرزند در کون
چون قرب است سداب بر صاف ابل و از این تم مرد و نهره کا و شیرین
فرزند دیگر منقول از یوحنا که حیض منقب هفت ساله را ادا و نمود
بر صاف بود که می موز منقب سداب چنگ ابل و نهره کا و نهره شکر
اچند فرزند نماید کثرت فائد ارجح اگر سکر و دم و لعلای غنی
باشد از کثرت سیلان ضعف و خفقان و صغرت لونه علامت شود
در علاج آن حصد با سلیق با اضاف کنند و در میان دلچای تر نمایند
و به یاد

و در بامداد یکتال از زیر کما و یکتال کلال رقی با مع متقال دم
بر منوشند و اقا قیا و کنند و کرم مانع و دم الاخوین و املت
کا غد سوخته و عاز و منای و سائیده با مع حوضه سرشته
بصوف پاره بردارند و غدا با ناول عانه و معاق کنند
جلوس در طبع مورد بر در دم و سیلان و اناغ استخرجه
که در قطع سیلان مجرب می است مازنی سوخته دم کرم
موت مورد کل از منی کل سرخ بالتویه از هر یک کدنا ایند بخت
اذا نریش و اینم که مسکرده صبح عابید نام هر نمود و قدری
شیر را با دبا و تر کرده با دغیر محرقه افشته محول نمایند
و طوبیت دم غالب و فغان و بیب ضعف عارضه دم باشد علامت
آن صغرت لونه و ضعف بدن شراب صندل و بهر و لیو و سیب
بیا شامد و فلهایای مویله و مرغ رسته و سرخ و حوال نبات
حاره تناول کنند و اگر سبب جمع شدن خضالت مدم باشد
بپیزان بر جانند و در اقاتاب چنگ فایند و از لونه آن معلوم
سازند که خلط است و موافق همان خلط عمل کنند و سر الولا

بسیار فزونی و صدمه و ضیق شک و ضعف قوت دافعه است
 و گاه بلب رود هوا باشد که موجب گشایش دم گردد و از وقت
 مجامع کرم بودن و دوا بکرم نشاندن نافع و هرگاه سبب است
 بعضی بنفشه و صندلین و کلاب و شکم و دشت و بالند و امثال این
 با ریحان سیاه باشد و اگر صین در شکم مرده باشد یا در مریه
 باید سعی نمایند که بیرون آید تا موجب هلاک حامل شود و ملا
 موقت چنین عدم احساس حرکت او و برودت اطراف حامل و توان
 نفس او است زیرا که مغناطیس و دمت گیرند یا برسد بر آن است
 پسند به سبب سهولت وضع عمل شود و ضاد مریکین کا و بریز نافع
 حامل بخرج صین مرده و هرگاه طایفه بکشد و عکس صین مرده
 که زنده است و بخورد مریکین اسبغ بخرج چنین است حیاء ام مینا
 و اگر ندان اسبغ بگردن فلان بجز در وضع حمل نمایند و اگر گزینا
 نوزاد بعد از مجامع بدست نمایند بطرفه که بسته باشد بیونکند و دل
 طلع اسبغ بخرج صین مرده و بخرج صین و طلع بخرج صین مرده
 و ضلیق شک که با ریحان مرده باشد و طلع صین بخرج و بخرج

زدن تروک دانه رکیب از شکم است سبب برودت است و تروک
 اسم فلان می آید و بیخ شاقی است که از کربان خیزد و نبات او دوا و لها
 مرود و شبیه است در مریکین حریزه و چون افتد سر شود شکل
 از صفت کرم و بلب است همه عر و لانت می خورد و در مریکین و دم
 در مجامع او بریاست می شود و شرب می کند تا آنکه بیخ صین مرده
 و اگر در عر و لانت با اعراف چنین بکشد و چندید ستر شود بر
 عطر او رده چنین عصاره بنفشه و دهان را بکشد که قوت ماسک
 افتد کمال تاثیر دارد و این بخوبی عر و لانت و انقباض و رعینا
 نافع است بنیم المحط فیه که در مضاف با نهر کا و ستر شود
 اعتباس نهاس در آن از نیم که شود بر سیاه شدن و در آن یافت و
 مشکط اسبغ و سات نوشند و مرد جانی که دو اعتباس فیه
 استعمال نمایند و قاع از اعتباس طش هاون شود و آن عصب
 شبیه همان ریاست افای طلی نیز منبسط شود و در آن از جملان
 کنند که شکم سخت و حرکت چنین پیش از وقت بخور و در قاع
 به سقاوان نماید که علامت است نفاسا سد و ستر خلق

قطع خون بواسطه بریدن زنده عروق با عمل دوزخ و
 دوی و شرب و غیره بکماله عرق کنند تا با نوره و عرق
 بواسطه بریدن اعضا با انحرافات و انقباض عظیم موثر است
 دهن بواسطه عرق مزاجین در بعضی کجند برشته کرده از روغن
 پیرون اودعه باده در دم دنباله با دهنان جاسیند و غنای
 موم موم و روغن ساخته با اجزای ساینده بیاورند و در موضع بکار
 نمایند و در قطع خون با اندک عصاره سمنان نمایند مرهم بکار
 سوخته خانه نقار بالویه و روغن کوبان شکر شسته باند و روغن
 سرکه کوبیده و کسد آردام مقعد اگر مقعد اودم جاری بود بواسطه
 شود علامت آن تبخیر و تبخیر موضع و وجع شدید است و در علاج آن
 قصد کنند و از عتاب اجابت و نبات جلوی ساخته سوسند
 و با روغن نازه خمد نمایند که رافع و درم و وجع و عک است
 هر که درین خصوص نافع است اسفیداج بیدم کدر بیدم
 نیم اقیما دهنی در درم ساینده و مار و عن کل و موم به هم سازند
 شفاقی مقعد مسیان بهوست مفرط است و در علاج آن شربت

نبسته و آب که در شمس سوسند و اگر از خون بسیار آید
 میرود و بریان نموده هر وقت که متعال بخورد که هر چند بسیار
 دارد و در روز مقعد چون بگردد و از خون ساینده منقطع کند
 پیرون مده باشد بمالند یا در موضع آن نشیند و خای خود بخورد
 است و در ترحم است که هیچ و عابده ملد را دره سرین آید که
 مسیان قطع یا بیک بواسطه شد مسخند و علاج و هرگاه مسیان
 است و خای عصب بکشد باشد بعلت پیرون و معالجات فایده مند
 مفید است و در روغن قطره و زین بر قطن حلال نمایند و شست
 و در روغن غار و تخم ترب و ساینده دندان نشیند و جلوی از آنکه
 و از زیاده و نبات نباشند بلکه مقعد سیه و در روغن
 شیا ف نمایند و مقعد را در روغن و انوارا با سیر و بخار کوبیده
 مند و کوبند که اگر در دم ثماله را که سر و کوبه باند
 بهرین گردد و روغن کادی و زده بکشد و هر که در روغن
 مار و عن را چند بکشد پس ساینده با معده نمایند خلوط و غده
 و در دم را با روغن مزاج با بیکرم نباشند و در روغن اسفیداج

و بواسطه دفع اقسام گرم اعصار اناجات و ادویه و الفیل ضد
 تاسلین کنند و در حصه دو نوبت غایب و سرطان دومی سود
 و علامت آنست که در ابتدا اگر چکه و متبعی بر کت شود و صلب
 و اندک عارضه در میان می شود و بعد از آن در وقت سوز و مرغ مثل
 پای مرغان ظاهر باشد در اول حصه و تقیه سودا و استخوان
 نماید و بعد از تقیه علامت کجا و پدید آید اگر صاحب این مزاج
 در دماغ رطوبت می باید و در کاه و در مصلب باشد و در بدن
 کند قطع طبع نماید و بعد از در وقت مصلب اما نکوست ایمنه و
 متعده و صلب قرار بعد است و محل دفع از عارضه و
 گرمی و بن رافت تقیه بلنا انما لم و سودا غایب و ادویه
 استعمال کنند و اگر تحلیل برود بکامد و بعد از آن ادویه
 نکا و برین نوعی از غنا از برهست که خوب ظاهر است از نوبت
 انواع است و باید که باقیه دفع نمود تا عروق و رگها مسطح
 و بعد از قطع اگر تقیه مانده باشد فروغ استعمال کنند و بعد از آن
 ادویه ملحمه نکا و برین نوعی است که معلوم مان منکر

شود و چون آنکست بر او گذارند و در دماغ از محال خود این ^{علم}
 مده ان بخور کرد و اگر مرده باشد چون دست و پا ^م
 و بجا نبردیم و حولیت که از ماده بلغم عارض شود و ^{ان}
 و مان حرارت و الم و عکاز استن آنکست فرو رود و زمان ^{سعد}
 غایب باشد و در عارضه صفادی مایل به طبع مالد که لون آن سرخ
 و روشن و باریک است و از کت شش سرخ آن زایل گردد و بعد
 از برداشتن عود نماید و در شب نشانی و معرفت و الم ماست
 قلعوی حد و نشان او ماده و درم است و علامت از آن مده و مرغان
 و ب و انما و عارضه است و درم آن سرخ مایل به کورت باشد
 دیگر و در عارضه است و درم آن سرخ مایل به کورت باشد
 و صلب باشد و درم و در عارضه است و درم آن سرخ مایل به کورت
 هر یک افتد که است در تشخیص بیان کرده شده است و در
 مویست که فرو رود و جوانی شش که با غایب عارض خود که مرده
 و کامی در بانیها او سنی و صبی می خورد مرده که و خواهد
 پیوند که او را در وقت که هائیس با مندر شش بخور و در سر بخور

و در آنکه ماضی است و مفصل و نفرس اگر خانه بصری که اول پس
 دیدن او باشد پای صاحب نفرس بنشیند و در را بیل کند چون
 به کفزار او و نامی که گفته مفصل را مروض آن تذهیب نمایند
 و جمع درج آن را ناخ است و هم چنین بقی سه روز شکسته او را مروض
 نفرس و قطب نیز به سطح در مفصل و نفرس مفید و چون به روزه
 نامرکس او مرهم موده بر نفرس مالند ماضی و هماد سرکس کا و حاده و حاد
 که مجموع با دوزخ زیت سرشته باشند به ستر بلخ نفرس و خمار و خمار
 با دوزخ کل سرخ و سرکه هجده و مفصل و نفرس حاده و نرم کردن
 ظاهر و هماد بر و در صلب ماضی و سرکه دیگر که هجده مفصل کا و
 و با و ده سجد بل است و عطش سوخته با عمل و سرکه نقد کفایه با
 سرشته حاد کنند اما عرق النساء از مقدار معالجه آن ملول نباید
 و عجنه و سرمل و قکر بنقیه باید موده و بنقیه بطرح سوزجان
 و حبان و سر مفید است و چون بکند در سه کرسند و اسهال و سرکه
 هر دو در یک کوزه با غافره ها و زنجبیل و قریه بنوشند و هر چه عافیه اند
 اما در الفیل و رسو و او ان صداره و ضیعت مصوع ایوب و

و مضاف دانار او و صفا به حکم بر لب جید و از اغذیه غلیظه
 و کثر بنفشه و او خنثی و او خنثی پای اجناس عافیه اما در
 در علامه آن صداره بنقیه عطروح افیون و حبان کرسند
 تناول اغذیه غلیظه و اگر کتاب ریاضت احباب فایده اما سر
 مشفح در علامه آن سطح تراغافه بولند که عده سفید
 رسد و با دوزخ کا و دوزخ مروض موده و مرطبان طلا و مایه
 و هماد مرطبان هر یک که شک از اشکافه باشند بر مفید نهی
 که دو یک هفته تحلیل مرطبان و سایر حلا با کد حردل مرطبان
 کبریت و دال الحردل و از طول امتق مقل الزویه از هر یک به دوزخ
 و بنفشه کندن مثل مجموع موم سرخ ربع دوزخ مرهم ماضی و ماضی
 و این ماضی و برای ماضی حاده ناخ مرضاف یک و نصف و دوزخ
 با کثیره ماضی نمایند و ماضی کثیره حق سم اسبک دارست عین
 که باشد حلا صایرند اما نهی در معالجه آن عجم کا می
 صداب و از یاز با طقند و نبات بنوشند و هر چه عافیه
 بر موضخ کذا و تد و قطب و برونه و صداب کندن اما در

حلقه متلبه سرخ و بطور دوس و دریا و مغز ساق کان و قند
 و شسته و دروغن باغونه و جوی سینه مال کنند اما کند شب بماند
 را در آب جمل کرده با را مان شود و اگر باران آب برک مودد
 یک دوس بنویسد نیز دفع می نماید و هرگاه خود است که با
 در آن کدو را بیل کند و در کت خبیث است که هیچ در کت
 خوبه توید با عمل برشته سینه مال نماید جذب بکاه و خا از
 در آن فرو رفته باشد کند و صماد کشت زنجیر این عمل کند
 و چون فراطین نازده سه شبانه روز ضاد نمایند انیام عصب
 مقطع کند و هم چنین است ضاد پنج نرگس و انیام جراحت
 محض عظیمه و زرد باط و عصب مقطع و چون عرق حله حردول
 را با عمل بر عضوی حله نماید از قطع و مرصه مال نکند و تخنق
 مرد و حیوان سینه بوزغ در در معنی بله مال مالی نماید و هر که
 اسرود که تن و موش را که در بیهوده کرده مال نماید کند افراج بکاه
 می نماید و اگر کج شکم را در بیهوده کرده با مال نماید و ضاد مغز
 سرخ با پنبه جانغ بکاه و دین عاج بر عضوی که استخوان

دراد و مانده باشد معین بر افراج و طلا و نشان ابنوس هر چه صحن
 زخمها نازده و عرق مغز مال نشان مذکور الطیف و ازش سرخ
 طلا و عرق مطبوخ و در مراب طلا صبه معنی خون حار است
 تهر برون او در حاد اما ان از دین سرکس کا و را در روغن زیتون
 طبع نموده بر موضع حاد نماید و بکاردند تا عین سود این نکر نماید
 و اگر یاره کتان را با مال روی سرکس فرسوزانیده با شیا می و یکدند
 ایضه بر جراحت بندند و انیام جروج و شکم خون ان وضع هر که
 حرکت دیم ناخ و اگر به خرا که اخنه با روغن یا سیمین و سندوس
 اخنه بر عضوی مالند بر تپه ویش و جروج ناز که بیم مذکرت شد
 و چون چندین یا چته بر موضع ضاد نمایند جذب و درم و چون از جراحت
 و اگر حاد فرما را با و شود و بر کام و زبان مالند و اسرود و هان کبرند
 نموده و هرگاه اولایکا فروغ و یا مضغه نمایند و بعد از ان این عمل
 کنند بجز اگر طلق حلوب را با شب بمانی و طین مغیره و سرکه میوه
 نیم مرغ بر اعضا مالند و باغ سوزانیدن انشوات و اگر کسی پید کند

بریدن عاقل سر و پا و کار کردن و هرگاه دپای کسی درینا رود بانه
 مثلنم و آنچه برانها میبندند و چون قشر بعضی انعام را که بیده و قاص
 دینند و آن آب را بروی برف گذارند و بپوشد و در آنرا بر سر و پا
 که اگر نذبح و شبیهانی سخن نموده مار را که دو مقدار از اعضا
 علی العالم عین غایت و برکت و منها جانند و جگر از آتش برادرند
 و دست از آن نوزند و آب را اگر مرغ و برکت با جانند از آتش نوزند
 و در اول عدم نوزند و تکرار عمل شرط دانسته و درین حکم است هرگاه
 کافور را آب کربزه رطبه سخن نموده مدبلی را مان مطلق سازند و سب
 جفاف در آتش افکند و نسوزند و هم چنین اگر مدبلی را در آب نارنج
 نازد و هم می سازند بفتا و در حقمان نازنج و با آتش نوزند و بپزدند
 عرق شراب نیز این اثر است و اگر سرکه تند را در خاکستر کرم گذاشته
 بودی سحوق بر آن بپزند بجز بلاید و دست از جراحت و افعال او
 متاثر نگردد و اگر قطعه مدبر را بر عنق انسان خالص مطلق ساخته
 در آتش در برده منتهی عمل شود و اگر بپزد متعال عکاید ماده منفقا
 سات با عمل با نقرت کسد در استعمال بخوان شکسته و مر

و سقط و رفع خوف تا هم مقام مومنا بلیت جامع معرفت که بد که
 بعضی عکبر را بر موم دانسته اند و آن موم میاهبت که غلظه
 اشپانه را با آن مسوده میسازند و گویند که موم که عمل است که در
 اشپانه زنبور یافت می شود و اگر بخوان مسک و بعضی استخوان شکسته
 و پودیده ای که از اندام البتام باید و هم چنین عصب را عروس عصب
 مقطوع و بعد شرب عسل الطعم با سدر و سوز و زنده تخم نیم ترش
 هبه شکوفه اعضا تا هم مقام مومنا بلیت و صمد و سحر که خاوری ^{سبز}
 هبه اهرام خاوری و یکا و بعد بل و طلائی حرف صلد سحر ^{عص} سحر
 موجب عجبی در عضو است بخلاف که از قطع حنالم نگردد و نمادند
 کشد و او که اشپان خانه عینکوت بر جراحت سبب از ابتدا و خون
 و زرد موی با ورت شش بر جراحت مانع سیلان خون و زرد موی
 روغن تریخ با سفوف قدم هبه بر وقت هوا در اسفاره نارنج و اگر
 موی که کبلی در موزه گران در سرها کار و نکند و انبیا سبک کر دست
 و پا ببالند و اگر بپزد و زنج را کف بر جراحت گذارند و بپزدان اگر بخوان
 بیرون در و اگر بسیار پوست مالیده پس بپزد بپزد و در

و هرگاه تر بود یک انداز شدت آن غرض پیدا بدو صادر میکنی که مسند باشد
 و در علاج مسهل آنرا به نظر اکثر طبایع را فایده دارد و اگر با عذر دیگر
 مانع بطلع عوده عسکارتان باشد و آنرا نرسد و در وقت آرامی و استراحت
 که اگر موره و کشتن بایستی را راحت کند عسکارتان را و دیوانی بکشد و اگر
 مشکلی بایستی نرم سازد و بر موضع گذاشت و بیکو شود و از آن جهت
 استماع شد که اگر جوش روی بکشد عسکارتان را در آن جوش
 رای کنند و اگر ایشان را کاردانند نرم را و جوش نماید اما اگر گرفت
 انصافی را اگر بید که حادث عظم شود و لا قصد و تلبیس طبیعت و عظم
 حکم بر میداند و اگر از بختن خارش هم در مسد بکشایند و آب میان گذاشتند
 و عضا بر سر که و کلاب تر کرده بر آن گذاشته به بندند و در عظم
 اغذیه نرجه مثل هر پسته و پاجه و لحم مرغ خورد و اگر کسر و می داشتند
 مسدل و آب کاسنی و آب کشیر طلا کنند و در مبدد و اگر استخوان پاره
 باشد و از گوشت جدا باشد پیوند او دهند و اگر حصل بگوشت باشد
 حوت عسکارتان خود را گذاشته به بندند و معالجت را امتناع نمایند اما حلق
 که حرکت مفصل است از عسکارتان اول رفتن محل خود را راحت نمایند
 و نه

و بعد از آن تسکین و جمع و از آن در دم نماید اما و تا که مفصل از جا
 خود برود و پیوند نیاید و بان بعضی حرکات توان کرد و در عدم
 عسکارتان خود آورند و مورد و معالجت و عطشی و کلاری می و ماش و صد
 و اکلیل الملک طلا کنند و اگر با آن درم باشد صد کنند و عسکارتان
 و کلتا و عسل و آقا با اسبیده نیم مرغ طلا کنند و نیم درم مسهل
 باب کرم سوسند و در غده و مسقط البه قصد با بکشد و تلبیس طبیعت
 بر مفصل است و سرکه و کلاب و دروغن کل سرخ بر سر مالند و چون
 سرکین کو مسند را عدد و غن جوشانیده و در عظام مالند
 تسکین دهد و هرگاه سرکین برز را با عسل بر هم کرده و مسکلی گذارد
 و بخ از ابل کند و درین حکایت عسل و گوشت کو مسند که با برده گذاشتند
 باشند و بدستور فاکه گشتن سوسن را که کدم که قدری نمک است
 و دفع کل سرخ افزوده بر آن کره باشند و دفع الم مره است و که
 بر میند و شک واقع شود و از آن نفع الم حاصل شود و چون
 کله را و فرج کل را با آب بر میسوزند و اگر بر عضل واقع شود با بوی
 و اکلیل الملک داشت و عطشی جوشانیده و آب و عسل از استعمال نمایند

و هرگاه در فرج آن بوی بسیار شود و روغن سرب و مار و بن و زنبق
 کتد و اگر از آن التزای عصب حادث کتد و مقل و خطی خوشایند و درگاه
 خلط کسد و مرهم داخل و آن نیز مناسب است و اگر کبود شود یا زرد یا بنفشه یا
 پوست کوب سفید را هم چنان کرم بر موضع مرده گذارند یا حرفه کتان بکشد
 تر کرده بر آن گذارند و آن عصر را در آن بسیار کتد و در صورتی که عضو
 باقی علی الفور بوسیله قلم مرغ بر آن مالند و کتان را بکشد و تر کرده را
 گذارند اندازند و عدس را خوشایند و سنا بنده طلا کنند و کتان را در آن
 و کلامی بر آن کوب مناسب است و اگر در غن کرم و آب کرم سببه شد یا
 پیش از آنکه اندک کند خاکستر بکشد و آن را بر آن گذارند و اگر آب کرم
 باشد مرهم سفید را بر آن غلا بنده و اگر بیفتاب باشد مرهم حلیم
 و هرگاه سرهای سردی معصوم سیده باشد هرگاه متورم نکند کرم
 بپزند و تخم را جدا آورند و اگر متورم شده باشد با بوی درخت
 کدو و اکلیل الوند و سوسن و گاه و مشلم و گریب و مرزنجوش و برنج
 و صلیب خوشایند بر درم بنهند و اگر رگ آن سیاه و سفید شده باشد
 نیشترهای عین و زرد برند و در آب کرم گذارند تا خون از آن روان شود

و بعد از آن کل او را با سرکه و کلاب طلا نمایند و بعد از یک شبانه روز
 با آب کرم و سرکه نشوید و هرگاه بعضی از بچه سقوط انگشتان رسد
 ملین و کوب و روغن خوشایند بر آن گذارند تا اینچه متعفن نکند
 پس بعد از آن یک دوری ملین و خیار را کوبیده و روغن بنفشه بر آن گذارند
 بعد از آن خرده را علاج کنند و خرده را جراحت حادث نشود اگر منع
 از او دقیق است حدیث کنند و اگر علیل شود و اگر خرده را عروق
 باشد و قمران فراخ و گوشتان سخت و عایم از آن و پوست باید و اندام
 نریزد بر بدنه کشته شراب الوده را در دوزخ صفر الوده در آن کنند تا کوه
 و خاکستر بشویند و اگر مفید نیست بشکافند و کشته را در آب کرم
 با ص یا در روغن آمال داغ کنند و اگر جراحت بر سر واقع شود و بنفشه
 دماغ و سر و خرده چشم را بر پستان الوده بر آن گذارند و سر و خرده بگذارند تا
 از دوزخ این کرده و بعد از آن در دوزخ استعمال نمایند و اگر و قروح
 بر زبان و درید باشد خرده کرب که کلاب طلا نموده بر آن گذارند و در آن
 حراقت با میراث خرده طلا کنند و در آن سوخته بنفشه و بنفشه را خنک
 اطعمان نموده سنا بنده بر آن بپاشند و هرگاه سنگ کج و ضلع است

با بیاختن البیض و شستن با شکر و کوشن و با آن آلوده بر جراحت گذاشته بپزند
 بزناغ و اگر رفع جراحت بر عصبانیت و انحراف یابد و آینه بر نگاه دارند
 و در غن زنت بر آن مالیده بپزند و بعد از آن سر و کلاه و عود و دم
 این کرده و در کتب اهل هند بزرگ انواع و اقسام است ^{سری} که هیچ ^{نوع}
 و مرکب موش و عا کثره و لبت و نوشا و در نوره و مغر با دام فلج مسخته
 و فروق سفید و هر یک از وی گرفته و بخیل برود عن ریت طلا نمایند و بر یک
 انجیر جواری و چهار دویا بنزد موز و زاء الفلفل و غیره برود و برین ^{همان}
 برشته کنند که بعد سوختن بکشد و در این موضع طلا کنند و طبای
 بر آن مالیدن ساقی آرد باد آورده بر موضع و با غلبه و ازاله آن
 فایده داشته اما اگر و خفتن موی بی بیضی تمام باشد استعمال ادها ^{نکته}
 در چینی دهسته و در سمج و داس و آینه و روغن زیتون طلا کنند
 شعر در علاج آن در وقت استقام و نهایی برودش با دام و با بورد کنند
 اما اتفاق شعر داشت که موی شکاف و شش و هرگاه سکه کثرت بپوشد
 استقام طلا برود عن بپشت و کرد و نماید اما شیبید سفید شدن
 و ساقی صوفی را برین و در تنقیه در آن را بلفظ نمایند و در هر هفته یک

مرتفع کنند و فعدوی بگوشت بره و کنگ و نه و زاده تر شکر محلول
 شکر و غایت و هر یک با ای اطری و هلیله برود و خورد و خرا
 اغذیه بلغمی و لازم دانند اما آنچه عنوان بان مصدر است از امور
 که غفلت نمیشد دارد از جمله خضابیت مراد است که حاصله بر فواید یک
 و ضایع بان موز و ج شاحه خضابیت نمایند نوع دیگر منقول از کلاه
 هند که درین و پوست حیوان را با بخیل برشته و در میان ^{سری} که مرکب
 کرد و آن را برود طلا نماید غایت بخر است نوع دیگر که در سیاه کردن
 موی سر و بدن خوش است و در خطا فراموش نمایند و اگر شیان و اورد
 خاکستر را بپایان فلج موی سفید طلا کنند سیاه برود و با بدشیر ^{همان}
 نگاه دارند که در میان سیاه نقد نوع دیگر هلیله و اصل سیاه و هیل
 در پالان اهن خنیا بنید مصاص غایت که بر او کثرت موی برین
 و خود و کثرت هلیله سیاه در بدن بان هیل سیاهی موی خوش است و
 گفته اند که چمن در یک سال هر روز یک عدد هلیله کالی ناول نماید
 سفید شود بعضی این حاجت را عصوم هلیله سیاه و موی عصب هیل
 برود و کالی دانسته اند و گفته اند که آن که چمن موی برین را با

[illegible]

مالند بپناه شود توج دیگر پرست نامه کرده کان را با قبضه الحیدر سائیده
پس با سرکه ملخ دهند و نایت هفت شب بپاشند روزی هم در نیت یک جنابت
توج دیگر که بعد از آنکه در حمام صاف نموده سر که در دهان نگاه دارند
که دندانها سیاه نکند و عوی سر و پیش و آسپناه گرداند و نصیج غوره که
نامه سال اثرش مایع می ماند خون بزغالله سیاه که کمتر از یک طهر باشد
بر روی کلاه توج کرده گرداند تا منعقد شود و از گاه دور کنند و در معال
از راج متعال و کشت در معال راج مناه و در معال ملخ ایلان در ^{ایران}
از هر حیثه ماهون علامه کرده در تینه کشند و شبش ناکلور در سرکه کشند
منعقد روزی نگارند و اگر روز توج را هند سر و در سر که و سر و در ^{روان}
سبب بیکدشت توج دیگر مار و در در مع ریتا افند جو شاد که رنگ
سیاه شود پس در مع نگار و اصناف نموده در شش که در دیتند و در تیره
سریه سوری در تینه کشند که بعضی آن رسد و در سر و در نموده در
حان در کشند و در سکاوی که در حنجره روزی در روز و اورند چری سیم
میداد در تینه باشد و در صاف است که اعران نایت سال را بر توج
توج دیگر چهلیم لادن را در پست دم و عوی مود کرده و یکتا در در ^{سنگ}

پس باقی مردم سوزانیده بر روی بماند دفع دیگر شقایق و گل با لاله و اسحق
 نموده و دغنی شیر بر آن ریخته و تا مدت سه روز در خورشید سوزانیده
 سدان استمال کند نوع دیگر کوبیده اسفند و اسفند
 و در آن آب خوشا سدان استمال نماید و این شصت روز پس از آن
 کنند موی را سفید کند سیاه کند نوع دیگر آرد و روغن زیتون
 کره قند و که هر یک یک است و سر را با آب صابون غوطه چندان در آن
 گذارند که نیم اراده از آن سیاه شود و موی را در آن غوطه گرفته و در آن
 فرو و سه روز آن خبر کره نکاد و موی را کوبید که آن چرخ کره سیاه بر سر
 هر که موی سفید شود آن آبی موی سیاه یا قطریل مشعری شود
 ماد و ناز موی سفیدی را با خنجر بر روی آن نهین نمایند که موی را بر روی
 مدار که با نوع دیگر سوسنة ضعیف هار و روغن ریت بر موی عاقله در
 شود نوع دیگر سم حرق استرا با روغن ریت باخته بر اعضا عاقله کند نوع دیگر
 نهاد عرق شیم شتر با روغن ریت مرهم عوده موی را در آن نهین
 نوع دیگر موی را با موی سر را در روغن ریت باخته کرده و موی را در آن
 مشعری بداند آب باد ما عده روغن سوسنة طلا کند موی را در روغن

پیت موی را سوزانیده با روغن کچا خنجر و موضع رفته عالیه که موی
 بر او در نوع دیگر موی را با روغن کچا خنجر نوید که در آن درم شود
 نوع دیگر که مسیب است موی را بر روغن زیتون شود با دام تلخ و دغنی را
 در آن با سوزانیده با روغن زیتون استمال نمایند نوع دیگر روغن زیتون
 بوده از موی و یک شغال فرساده در اسوزانیده موی را که موی را با
 در هر سه ساعت مکرر کند که در سه روز موی را با روغن زیتون
 حبله خنجر مرادام تلخ بر داده بر موضعی که موی را نک باشد تا
 موی را با روغن زیتون حکم است غالبه و پیکر کک و فرس و شونیز خنجر
 آب محمد سافن موی مراد منکده درم مارو آمله هر یک با روغن
 درم نکوسند موی را در طلا کند آب صابون و روغن زیتون مرادام
 کوبیده موی را با روغن زیتون کند آب صابون موی را با روغن زیتون
 وجود آن را تمام کند اما آنچه موی را سرچ کند که در عرق خنجر
 با روغن زیتون طلا کند سرچ سارو مالیده موی را در روغن زیتون
 اشق را در سر که حل عوده استمال و ساعنی صبر عوده موی را با روغن
 کسده شود نوع دیگر که اکثر پیت در روغن سارو و روغن زیتون

نموده بر بدن عاقل سریع الاثر از آن قوه است و چون برود قوه عاقله
 کند باعث سرعت عمل او شود قاصع ایات از انحطاط قوه عاقله
 بیرون طلای خون خفاش قبل از بلوغ و ایضا مایه بدن مغز را که میفند
 و اهل عود را ساختند یکی میفند نوح و یکی اگر چند روز بچته مرزبان
 بشوید عرقی قلم کند و آن مظهر با نفاذ اما آنچه نقص عورت از قوه
 و غایب از جمله عده ساختن نوده است بر خمران و مسعود و جعفر
 بد بویش عدد از نور با الحاق صبر و شفا و عجب العمل و صبر و کرم
 و از غرور و شتاب عاقل مودد که اگر استعمال او بد که مذکور
 مودد که در شد با از خمران ابد و عاقلی حادث شود بر هم سفید از
 موم و عینها عاقله عاقل اما در مصیبات شر و عاقل و صبر و عاقل
 از انوار و آنچه سبب عی بدن و خوش بوی و عطر بتا و و عاقل
 و دانی که در اسباب سریع کند عود و سفید درج با قوه با شرفانه
 ناهم بود استعمال نماید و قوه متکدر عاقلان هر یک عرو
 ممکن سفید و عرو عروم که پند عاقلی دو متقال میل کنند و عاقل
 با طبع با عام تلخ بشوید نوح و یکی که علی العود که در سریع و یک شطرنج

در کرم و در مسعود داده اند با آب و تر کرده و در کرم با انداختن
 و شرب شیر مایه آن سبب از عود و طبع است عاقل و خوش بوی
 در چوبی عمل صانع است از خرچ سوس سما عود کیا به شیشه عرق سوس
 حرکت در متقال سبب یک دو کلمه عرو را نرم صلا و عرو با کلام و عرو
 و در زبان نگاه دارند صفتی که هر سفیدی و در سرفی و عرق و عاقل
 آثار کلفت و عاقل و عاقلهای مایه کال تاثیر دارد و باید یک هفته استعمال
 صبر و عاقل و عاقل سریش و عاقلان موزع مصطکی بیاز از حرکت عاقل
 بیاز عاقل و عاقل پوست عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل
 عاقل عاقل عاقلان در دود عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل
 هر یک و عاقل کل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل
 از هر یک عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل
 شیر و عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل
 عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل
 عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل
 عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل
 عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل عاقل

هر يك دو صاكت نرم ساخته در شيشه كرده چ شقال روغن كجود
 شقال سرکه بران رخته در آفتاب گذاشته مکرر برنج نهند و آفتاب پشت
 ناضن غا بنید و هرگاه اندک تغیر در صاف عوهه یوشانند تا روغن
 بماند و به حال کشته و هرگز نکند روغن اغتدار و آفتاب با یکدست که
 ناضن با بسیار روغن کند و این روغن شاخ و آفتاب و امثال آنها
 نیز که می کنند صافی که ببرد با چنان سیاه کند که در شامی زایل شود
 مرد اسج اندک تقویه چود دارد و ملا کند و مرید او آب ششای است که
 در سرکه حل شده باشد و چون آب صفت را سرکه سرخ عوده ملا کند
 که سیاهی از روی او مازد و ملاقی که اندام بدن را نرم و خوش بکند
 با دام مقشر با ساخته با شکر انجیر و انعام مال و بعد از آن جو را برین
 کره بمالد و شرب مطبوخ و قدوی با شیر و باد بود و فی خصوصاً قسم
 آن که قدومه کلکون نامند من اعضا و سرخ کشته و صاف شود و
 کلکون و شیر و آب را در عصاره برده و هم چنان به شالی
 بر سر و هرگاه و یک کسی سبب برود شده باشد بیشتر که گرم کرده
 بمالد که سرخ و مکرر متواتر چهره را بر روی او بکشد و هرگاه

بنیادهای چشمی بر سبب کمره و فنی فرایدی که ظاهر از میان بر سبب
 گفت که این زن صفت و طالع و عیب است اما من او را دوستی دارم
 فرمود با وجود این مرا نبی سبب کما هت هیت گفت و در پیش گفته و بهر آن
 شده لی انگشت شده باشد حضرت یان فن فرمود که چیزی ای ابرو
 مکرر ده گفت ای فرمود که چون طعام می خوری پس خود زبر که
 زیاد که چون در معده جویش ادا بروی و برد آن زن چنین کرد حضرت
 صادق فرمود که کمر فتن حوی خوی و در یکدیگر که ماند حول نصی
 فرج حکم و فضل مره ماند و خزان سرشته با بر سر سرشته حول غا بنید و
 دیگر که بعد از استعمال آن جامع و ولادت باعث وسیع می شود و بدان است
 بویست معالیم صفا و سیسم بر حوب مائل سرخان خوی حوی و سرخ و سرخ
 باروس بان سرشته و دوا می بیه بقدرت و افان با نده حوی که در
 کما عانه نکات عامه و خزان فرزند سر ساه با باشد و خوب است
 و نامر موم سرشته فرود غایب نوع دیگر که معین و ج ملین است
 و عصا که بسته خط شریعت از هر یک درم بود و نیز با شرافت حوی
 ماضی حوی و بان حاد و نوع دیگر که سبب افتاد و در شو و عصا حوی

مار و بهشت ۱ بخورده ش پست ترخ انهر کج دم کوه و عینه بابا
 جوشانده صوفرا بخورد و با دانه که مرده زخم بسیار بر او غالب آید فوج در کوفه
 حق صورت و خدول پستان و خضیه و واغاز بر آمدن پستان چون صغیر آید
 گرفته و آن فالو پستان و طرف شود یا بیا زیره و اما نایده با و بکر که نه
 غایب و نشد با سر که کش کرده بر آن نه بنشیند و اما سر و دهن بکزارند و زن حامله
 در دهنش را سفاهت بخورد و ماه اگر دندان کلاه مایست او را رسته مرده
 و اما سفاهت مار و اگر عقرب بمرده زخم نه عینه و دهن کشیده
 سر و دهن مع سقره غایب اگر کرم را در دهن کوفه نشاند در کرم خصل خورد
 مدد دهن ریتی و نقای او شود و در دهه نه کوفه زخم و دهن طعم دارد و
 بجن آید و اگر دندان کرم را در کرم خصل نشاند هر روز فزون شود
 و در دهه نه کوفه مدد را مار و عن رتور مرایفخ اطفال و لاله
 انفع چشم و سرخی موی ایشان بقایب مؤثر است و خوردن دانه
 طوطی مودت و موی صلاحت و سرعت تکم اطفال و راح لکت زیادت
 و مالیدن افاقبای سخنق بر دهان آنها افقاع سبیلان لغت
 دهان ایشان و اگر شیر باغ کوس را برین کرده بخورد و کوب

دهند مشبیه با خراب با طوطی سازده سون عینه طلع سوداوی
 مو برید اما بیون بالزیه با عسل سون کند سون دیگر عینه فام
 فلامع شبع غصن بالتوبه شامیده سون غایب با بیا و مفید است
 و هرگاه دندان را که طفل اول مرتبی از آن زن با خود نگاه دارند
 العسل مع حلل روی کند و اگر بوی کش یا شامیده که هرگاه مدد و هرگاه
 بکدامی عجر بخورد یکسال مع حلل روی کند و هم چنین هر چه بکشد
 مار یک لربانی بود و هرگاه در دهه کخند و بر فقیه یا بید می گفت
 در دهن نود و ایضا در تنخض یا بکدرن حلق بر است با دهن به
 شیرین تر کرده بر روی آن کدند اگر در دهه و در دهه پستان کوفه
 آن آید و در دهه ایضا اگر پستان راست عینه دهن پستان کدند
 دهن هرگاه دهن با شربت هر چه است و فتر است و الا که اگر دهن بکشد
 ارضای مری که کند پستان آید و اگر کف و دهنهای دهن مدد
 املی است و ضاقت است مگر استند الا مکر موت الرقی دیت
 لغت و مدد ادب و سیرج و مدد که او و مایا شیرین
 کدند مکر است و الا مکر موت و مکر اگر سر پستان حامله سر پستان

و اگر بناه باشد دختر است اگر نیز خود را برانیده باشد آن مثل نرینه
 شده شد به است و بیجا چه هم باشد در است تا که در است
 که بعد از جماع می برون یا بد و در میان ناف و فرج و جوی های می کند
 در جماع مهر کند و نمی باید و تراش شود و بعضی مضعه کرد و نقل
 در آن و کسل و عیان و لوب و حلقان و تا یکی چشم و صداع و ک
 در شورت فاسد عارض شود و در وقت خونی است اما و شیرین است
 او صحیح باشد و در وقت رخت نفی یا بد و پنهان است و در شود
 و آن خواهد افتاد غایب بد و نه سیر مقتدر تا سوزن سوزان
 حول غایب هرگاه صباغ از شب را بچه سیر در هنر او ظاهر کرد
 حاضر خواهد بود نه اگر اما تشخیص و در عاقران کند
 که در آن وقت هر صبح را با زهره کا و بعد از ظهر حول غایب اگر صبح
 طعم او را یا بعد از ظهر شود و الا عاقر می خواهد بود اما تشخیص
 آنکه در عدم عمل از جانب مرهات یا از طرف زن خود و خاک ظرف
 یکی کرده از خود کند و محرمه مود و در او با شیده مرهات بود کند آن
 و مسند در علی دارد و هرگاه سر کشت عمل زناست و است و است
 نسیم

در شخص عدالت بر همین کند تا تشخیص اگر در عین سحر
 ماصدقالتویدنا بنده در بیوی سحر و کند آن عطا کند اگر است
 و الا ملا می کند سبقت بد شود علامه را و است که سفید و زنج و در
 باشد و بوی آن بوی یا همین شب باشد و مکر در آن منسوب
 و باعث عدم عمل است اگر بروی باشد که موجب کثافت و کث
 عروق هم کرده و در مساله سحر می چیده و در وقت است و اوقه
 صورت یا بد چون بر م شود و پسند علامه آن طشت و وقت عد
 صبح دم طشت و در بر و در بدن است و بعضی اصل و متفاوت
 و لون صاحبش سفید باشد و در جمیع آن هر روز جلوه ای از آنکو
 در آینه به نومند و بعد از صبح سفید عاقران و حب صبر کند و
 بعد از سفید نریان دارند و مرود بطوس و معاینه به و رشتا
 حاره تناول غایب و در وقت و قطره و بدین بر عاقر و وطن
 و اس فرجه استمال کند نفی مرکب و سر کین او با عسل بوی
 با عسل آغشته بعد از آن در زهره دیگر و عاقران عود شب بمانی معاش
 هر بیت و در دم کو پیده با عسل آغشته چید و در متوان ظاهر است

باره محول نمایند بعد از آن جامعت کنند و اگر سبب عدم حمل شود
 حرمانی را که معنی را حشک کند و در هر روز سه علامه از اعراض بدن
 و صفات لون و غلیظ و سواد فائز و سواد خون حیض و بیاری
 موی زهار است در علاج آن شیر قه تورت با سکنجبین با نبات
 بنوشند و سپید و مرغابی و پاکیان که اخته علك البطم در اول
 کمره بردارند و اگر سبب بیوسته مفرط باشد علامه آن هر از بدن
 و غلظت موی و بیوسته فرج است در علاج آن شربت بنفشه و خنقا
 و عرف کل و بالنگور و رکن بنوشند و سبب تمام معتدل و تدهیست
 بنفشه و کدو و نافع در هر گاه سبب بطریب است که موجب خلل می شود
 علامه آن سیاه و رطوبت اندم در علاج آن جلوی اندازانند
 و بالنگور و کلید سوسند و تقیه در تنقی و اسهال کسد و بعد از
 تقیه سعد و کند و هر یک بیت در هر شایسته در هر روز و به
 درم از آن حقنه کنند و مشک و صندل و بول فیل و نشانه عاج
 حصیه الغلبه فرجه عابد و این در هر دراب خصوص حال تنق
 و نایب است میخیا سبب و ج هدی زعفران سنایده با و عن نایب
 بردارند

بردارند و باید بعد از جماع آنکس غذای بر همان هیات بماند
 درم قرار گیرد و چون جدا شوند زن را زایم میخان و ورنی که
 بسیار ضرر باشد بر هیات را که با و جماعت کنند اما اگر این
 شود و نگاه نتواند داشت و اسقاط نماید و هرگاه میان لافوی
 باشد یعنی که آن غذای چری را بداند که غذای چمن شود
 و در صورت علاج آن تناول اعدیه سسته است و بعد از آن
 نافع و تدهیست بروغن بنفشه با دام مقید و اگر سبب احتباس غلظت
 در آنکه بعد غذای همین شود و در صورت احتباس غذای او
 می شود و لهذا جنبین سناطوی که در در علاج آن است و عمل بدار
 نماید و اگر اسقاط سبب غلیظ درم باشد علامه آن انتقام
 عانه و زیر ناف و فراخ و نفخ معده و سوء هضم و نایب از اضمه
 نفاخ است در علاج آن جلوی آن آمیون و زایان و تم کرمش
 کلید کین با ماء الاصول سوسند و حد پدستر و درج بود و باد
 و صلیت و طائیر انهریک دوی و خچیل به درم مشک یک ک
 کوبیده با صلیت اجزیت و مثقال و فلفل و عانه و قبل را بروغن نایب

و زنجیری نهی غایب نماید و با چیل یا کمر بخورد که سبب سفاک
 و طوبی باشد که آن خای هم کند علامت آن سیلان و طوبی است
 هم و کربش سراق و فیج اجهان در علاج آن شراب با الکل ^{الاصلي}
 و شراب بروی بوشند و تعدی نقلا یا منور کنند و در حق آنرا
 و هرگاه مرده شود نفیج خوب و ایا رهاست نماید و نم گرم و ایون
 با نایان و انجلیان صغر و خولجان هر یک دوی چند پندست و نم گرم
 بک متقال آن را امید نمایند و این معجون بر ماع در دنج و رسا
 دودرم و لو که با هر یک سرد هم آشته سبب هر یک هم دودرم
 با عدل ستره بک متقال میل کنند و در مایه بفلوق و در عین ^{حقه} رس
 نمایند و ال سبب سفاک عوارض جاری باشد مثل و کانت عین و ال
 انما چنانچه سبق ذکر است از آنها احتیاج نمیشود و باید بود و رسید
 در عین العقب اگر بیده با حور و کونر غیر که به صی بر ران
 و شسته و او نشسته در آب و برد ماهیان بر آن جمع شود که قفا
 کرم و بوع و بتر و طالع بر طر و مرد و عدس و بیت ماهی ^{و بتر}
 و در صام و چوبه در دام ماهی نصب کند که ماهیان از هر ^{اند}

نوع دیگر کنند را بکف دهام سر من با عرق او تر کنند که
 طیار را خوردن آن بوی تر شود و هرگاه معزادام طیار
 کوبیده و در میان آن گذاشته بخورد سکی دهند و اسنان
 عقب شخص بود اگر چه شخص بکانه و انحصار ^{ان} سدن
 باشد و در رکت پیره است که چند دفع احتیاس اول و دأ
 نود متقال نود متقال و دغ کا و را با مثل آن شربتیم
 کمر نموده عوارض و اگر ع متقال شوره ناهفته متقال
 در ^{در} ماست حل کرده بدهند بعد از آن از هرگاه
 کم عرض بچنانند در مال رفع کند و خوراییدن معوق
 مسخ الخمد که با جراحیخت باشند در زمین و در آب عجیب
 الفعل و عاقله تحت است و ایضا در صج و ایچ و اعت غیر
 است چون خواهد که تغییر و بد و قد خاکستر را بخت و اب
 حیدر کرده بقوت تمام نمایند یا مرکب را بد شود و اما که بزی
 پس موضع را با نسیبانی بقوت تمام نمایند و کاه بجهت شانه
 بقدر آب بیل بچند نمایند و برای مسج کردن نیم آب بیل

لج داده خادع بید و بجهت کبودی بیل کند از بزم کنند و بر آن
بزم با خالص کنند و بجهت روزهی قدری تب بانی بیکه افزوده
بماند و اگر بیل خالص بریزند و بکمر کنند فیزه گردد و اگر بشیر
ریزند لا حور می شود و بجهت سبیدی بروی و مرغ نهایی کند
و هرگاه آهک و عصاره کل صبری را کوفته ام سر او و بجهت خوب
دست بماند تا رنگ پیدا کند بماند و بکشیانه و دوز بگذارد
برنگی سخن شود و پوست گردان تازه را با مود و قبال
الحمد به لج بلیع نموده بعد از آنکه بایک شمشیر باشند بر او بماند
که بسیار گرداند و شش ماه اثر آن باقی ماند و هرگاه خواهند
که شمع جومات را کج یا راست کنند چند مرتبه متوالی تعبیر
خبر بسیار در مریض او به بیدند تا خرم شود پس هر طرفه که
خواهند باشند مایل سازند البس بران بریزند و جامع
خواص الاشیاء آورده که اگر دندان کرم را در پوست گیرند
برگردان امب بیدند آن انب در بیتی بر سایر امیان بفتق بایند
و چون سرد مردم را بریزند ماکند و هرگاه در مجامع و عدا

احمد بری تعلیم کنند که تخم آن کوچک باشد تخم بزرگ کند
و اگر حیر را با شست ناره مرغی که از تخم افاده باشد تقصیر
نماند تخم باز آیند و اگر جیل را در کردن حبه بند بهوش
شود و اگر جاعه در بفر که و در آن بسیار با لیس مار گرد بید بکشد
در آن کوش کفایت چنان به بوش شود که کویا مرده است
و در کوش او کمر نموده مافع آنها هست و اگر در کوش او
با طلق ساییده در چشم چهار پان کنند که تر شوند و رخ
آن کمال نشاء در محرق و خون سیاوشان هست که اجزا
مادی گرفته و بچند باشند و چون سرکاه و چوب
کنند با یک بکند و هرگاه پوست بپنک بر گردان او بندند
و برود و نده شود و چون موی بیاه را دانه برود
کرده با بادام تخم کوبیده بخورد و سکه دهند بهوش شود
و کوزه بیدن سوزن طلا و در کوش او مافع آن اثر است
و اگر تخم کاه را از چوب درخت انجیر تر بپزد و دهند او را
در وقت بختن بران بندند زود تر جل بر دارد و اگر پای

چنانچه چهار بار در بدام سبب نموده اند که شود و اگر سکر را
مشترا سبب عین الخلیس را و طلاء نماید کفنا و سکر غیر
در دویه با و غرر نتواند رسانند و چون با دام تخم را کند
بر کرمش باشند و دویه از آن خورد خورد شود و اینها
در کتب طریقت معلوم است که اگر هزاره اهو و دواب جو شده
بر اطراف مزج باشند اهو با مزجها اندر کما با حیض
نی که با اول حیض دیدن او باشد و زیادت غریز گذارند
با او بیند و هر چه بر او من آن غریز نکند و اگر خفاش را از
در حی او بدید طبع از آن حوالی گیرد و اگر جیکال را دارد حی
او بدید هیچ مری با آن ضرر رساند و هرگاه خون خون را در آن
دیخته مزج مزج بپاشند و بکر خون داخل آن مزج نشود
و چون کدوم وجود را بریان کرده انبار کنند از فساد محفوظ
و چون سرکین کبوتر در مزج بپاشند حاصل بسیار اوید
و چون خوشتر انکور را میان جو گذارند ملق مدید از فساد
محفوظ ماند و چون سبب را در کبر مجیده در کمال گیرند هر قدر

در مزجها

که خواهند که توان داشت و اینها اگر حیدر جاسور است
موجوده سبب را در آن کرده در موی کدو را را هر کن و غری
باشد بپا و برید از فساد محفوظ ماند و شفا لای این با این مزج
و هرگاه در جنب در حین انار شود بکاردند و در بکارند با آن
مشریهد و در بدتر شود و اگر اخیر کم با باشد از درخت
انجیر دیگر شاخ ریخته با آن یکی او برند و اگر تازه و سر او
در همین رسیدن استخوان با آنها قطع از درخت را اگر سرند
و اگر حاکتر چوب انجیر با در میان بپاشند هر کرمی که
باشد هلاک شود و هرگاه در مزج باغ خربزه بکاردند بنوعی که
اب از بیج شده باغ رود در میان آن باغ کرم هم نمیدهد
این عمل میکند و اگر در مزج دای بر سر را رسد تمام را انکار
اغوش بکند و اگر غری بپوشانند و دواب و بیخته آن ابل
در مزج که در مزج بلخ بسیار در آن باشند بپاشند و اگر
و آینه حوز را پوست او بار کنند حیوان که عمر او غری و غنی
رسد و از او در کوی یا کاغذی یا برل چنان را و در قیود

و بکارند چون یک از آن درخت حاصل آید بویست و مثل کاغذ
 باریک و رفیق باشد و هرگاه دهه و دوازده عدد او را بشمارند
 بر دهنش هم در بخت حمید و حال سر او درخته سوسنی نه کشند
 بر روی آن گذارند که چون از سبوی پرورن آید جوی با هم
 پیوندد باشد و چون او خوشه خوشه بوضع که چیده اند
 و هرگاه حدار وید شاخها را در نیامی بهم سدند تا بیک شود
 و اگر درخت را ببردند در کاستن او را در آب نمک گذارند ^{زین}
 بکار و آنرا بسیارترین و خوش طعم شود اگر در وقت ^{ساعت}
 شجره تفاح درین او فصلها شان و حور سرینند رنگند
 آن بسیار مرغ شود و اگر چنانکه در بر او گل سرخ بکارند همین
 خاصیت دهد و اگر خواهند و هرگاه در معرین او را عمل نمایند
 سرین شود و اگر سرکه درین در ترش گردد و اگر خواهد که در
 آن با استخوان شود زیر شاخهای غرس او را بجا کنند
 و درین او را از غنچ پال کنند و با گیاهی استوار کردند بکار
 و اگر خاکستر تمام را با آب انجینه در پیچ آن ریزند و آنهای او

بیار مرغ شود و اگر خواهند که آنرا در سرین خود پیچ
 آن نعل انکور و خون آدمی و سرکین کا و در آن بریزند و در
 شاخ او اصد یک سال گذارند و بعد از آن بکارند و همان
 سال عمل کنند و با بن طریق از ولایات نقل توان نمود و اگر
 چنین غرس باغی در مغرب آن بریزند دانه او بالیده و بزرگ
 شود و هرگاه معمر نیابند از حد و قوی و اگر شاخها
 همه رنگی را انکور چنان بجا کنند که بویست از سر برسد یعنی
 به بعضی الصاق کرده بنشانند با مثل موی هم بافته هر
 سر او را بر نیان لبته غرس نمایند بر وقت در بار شود
 آنرا در هر رنگی با دهنده و بیا هر یک از شاخهای انکور
 همه رنگی را بهم بچینند و از استخوان سنان کا و گذارند
 غرس نمایند در سال دیگر که سر کنند با صند از خارج بخواب
 حله و در قطع نمایند بعد از ستون در یک و سه هر در رنگ
 از این الوان باشد و اگر درخت سفر حله با دوختن آن
 پیوند نمایند با او درخت پیوند شد یا پند یا معبد دار بشود

تر شود و بهتر باز آورد و اگر خواهد که مغز استخوان غنای
شرین شود بادهام توام را مغز بر آورده مغز غنای او را در
هر دو مغز بادهام گذاشته بکارند و بعد از نیت بهم عجله
تکلی بگیرند و اگر کل سرخ در دیر درخت سقاوا بکارند تازه
او خوش بو شود و اگر بهر جهت پیروصل کنند بادهام
دهد و اگر بدین جهت سرخ شود و اگر بهر جهت آنکه
پویند نماید بیا در شرین و دانه ریزه شود و اینها اگر
شاخ الورا بهمن کنند با نقیدر انگشتی دیزه ریزه کرده
مثل تخم در زمان عارت کده بپاشد از هر یک در صتی بود
و بادای که پوینت آن نازک باشد با مدد در بهار کشن
در دهن بادهام از کزف سفایز کم غری شود اما شکو در
پیوند و گویند که او ریش را با بی ریشاند و اگر خواهند که با
نخ شرین شود در وقت کاشن سرکین حوک را در جری
با نمک بسیار بر روی آن دیرند که چون برود و تر آید و ریز
باشد و اگر خواهند که توت سفید میانه شود مغالکی حد

درین دهنستان باید کند و بعد دو خوار توت سیاه
همان ریخت که در سال دیگر سیاه آورد و اگر زفت
که اخضر بر زرد الو مالید مدتی منع فساد او کند و جوهر
که دانه زرد و شیرین شود معالکی درین دهنستان بکارند و اگر
بکشد بهر چهار مرتبه هر دهنستان بکشد و بعد از آن مغز برود
و اگر قسم کا خوارک از آن که سبز باشد بکشد بکشد و بعد
کشد سرخ شود و در کتا سبزه او دند که هر که شود
بر رایت مس ناناه فنی شده بنویسد و با موصوف
پوشیده بنویسد و آن ابراهم در آن طشت خوشا و قد
او دکنم را با سم جمعی که بپزدی مهم اند بان میگیرند
و بعد هر یک از ایشان قدری جدا کنند و ایشان را بخور
اها تکلیف نمایند آنکه در دند باشد قادر نشود در سوا
شود اگر قبون مرابج پوینت لفاع جزمان که با نوز
ناخند تخم کا هو بالتوبه بگو میکرده جو شامند و صفت
کند و کندم قدری که خیسده شود در آن ریخته بکشد

[illegible][illegible]

احْتِ لَوْ لَوْ سَخَا لَوْ لَوْ قَلَسَ مَقَا لَوْ لَوْ سَيِّدِهِ الْمَلِكُ اَنْصَاءُ
 بن برحقون جعد دمسده دغم مورج میرد و در سبته که اسامی میرزا
 و سایر برادران که در کتب کتبه در دارالخواجه چون آورد و در سبته با هم
 و اما بر برکت لایحه و در سبته است بر سر عرست عکسکم یا اهل
 الاذاریب من خودی العرایم بحی کلایم قدیم و بحی خلدی الاشیاء
 و الاذاریب و الاصفیاء و بحی العرش و تلویح و النعم یا قدیم
 رَبِّ الْقُدْرَةِ یا عظیم رَبِّ الْعِظَمَةِ و عِزَّتِ رَبِّهِ و قُدْرَتِهِ
 و عِظَمَتِهِ اللَّهُ و سُلْطَانِ اللَّهِ و زُهْرَانِ اللَّهِ و عِزِّهِ
 و انبیاء الله و ملائکته الله و کتب الله و رسوله الله یا الله
 یا الله یا رحمن یا رحیم یا رزق العالمین یا دکریم یا دود و در
 دارد و جرات کوزه در سبته کتبه نشسته هر روز در انوار است اینها را
 از هیچ امری هیچ امری از لویس و در انوار کتبه نشسته و در کتبه
 بنی در انوار است اینها را که در انوار رب العزّة رب العظم رب العزّة
 و عِزَّةِ اللَّهِ و قُدْرَتِ اللَّهِ و سُلْطَانِ اللَّهِ و زُهْرَانِ اللَّهِ یا رزق
 آمرو نوریش الله مدار حق من هر وقت در سبته و در سبته

در کتبه

در کتبه بر روی در انوار کتبه ای بن اسم نوبه صلوات
 که در ان سبته در کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
 ج و کتبه در کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
 در کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
 و در سبته کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
 در کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
 هبک کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
 نزل علی سلیمان ابن داود علی السلام و در ان کتبه کتبه
 و قطع قریض کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
 کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
 سبته کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
 کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
 کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
 و کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
 در کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه

این بقیه و در آیه های
 و در آیه های دیگر
 و در آیه های دیگر
 و در آیه های دیگر

ان يَفْقَهُوهُ دِفْءًا ذَاتَ لَهِيمٍ وَفَرَّادًا كَرِيمًا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ

وَحَدَّثَ وَلَوْ عَلَىٰ آدَامَآءِهِمْ يُنْفِرُ نَجْمًا كَمَآذٍ

دارد و با تصور من دل کند بر این آیت با برهام سببه با بر طبع

سببه و باب باران کردی خوانده باشند ثوبه و بیات به دوران

بیفت نه و تبادلات این آیت قیام نماید شصت و شش روز هر روز

شش بار بخواند و در روز چهارم اول یا قصه و مفسر دارد و در روز چهارم آخر

مفسر و پنج بار و ابتدا از روز چهارشنبه کند تا ختم روز چهارشنبه و در روز پنج

شنبه و تا آخر تمام از عالم غیب بر او منکشف شود و چون از این تمام شود

بدین جهت شش روز آخر اگر فوائده خلوت و غزل اختیار کند تا هر روز

در خواب بسیار دارد و اگر کند و اگر کند را بنده که بخت بهمه با مال

شش بهمه با خادم فرار کند بهمه باین در قیام نماید و بر لبه در جهان

روز باز بهمه بهتر تواند رفت تا که مع کسوس اگر از طهر یا پیش از

بر لبه و با خود دارد و یا در برابر او بپایند نشسته او گفتن نموده و اگر بخت بهمه

بر خاک موقت مسجد خوانده و در خوانده او بریزد و او را در دگر کرد و اگر خاج در

بر قصر خوانده و در سینه و در زیر سینه اندان مرد بران زن نشسته که در همه

و در میان او و در میان او و در میان او و در میان او و در میان او

1

269

۴۴۵۴

Handwritten mathematical problems in Arabic script, arranged in a grid-like structure. The problems involve fractions and operations, with some numbers written in large, stylized forms. The text is written on aged, slightly stained paper.

۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴
 ۱۵۸۵
 ۱۵۸۶
 ۱۵۸۷
 ۱۵۸۸
 ۱۵۸۹
 ۱۵۹۰
 ۱۵۹۱
 ۱۵۹۲
 ۱۵۹۳
 ۱۵۹۴
 ۱۵۹۵
 ۱۵۹۶
 ۱۵۹۷
 ۱۵۹۸
 ۱۵۹۹
 ۱۶۰۰
 ۱۶۰۱
 ۱۶۰۲
 ۱۶۰۳
 ۱۶۰۴
 ۱۶۰۵
 ۱۶۰۶
 ۱۶۰۷
 ۱۶۰۸
 ۱۶۰۹
 ۱۶۱۰
 ۱۶۱۱
 ۱۶۱۲
 ۱۶۱۳
 ۱۶۱۴
 ۱۶۱۵
 ۱۶۱۶
 ۱۶۱۷
 ۱۶۱۸
 ۱۶۱۹
 ۱۶۲۰
 ۱۶۲۱
 ۱۶۲۲
 ۱۶۲۳
 ۱۶۲۴
 ۱۶۲۵
 ۱۶۲۶
 ۱۶۲۷
 ۱۶۲۸
 ۱۶۲۹
 ۱۶۳۰
 ۱۶۳۱
 ۱۶۳۲
 ۱۶۳۳
 ۱۶۳۴
 ۱۶۳۵
 ۱۶۳۶
 ۱۶۳۷
 ۱۶۳۸
 ۱۶۳۹
 ۱۶۴۰
 ۱۶۴۱
 ۱۶۴۲
 ۱۶۴۳
 ۱۶۴۴
 ۱۶۴۵
 ۱۶۴۶
 ۱۶۴۷
 ۱۶۴۸
 ۱۶۴۹
 ۱۶۵۰
 ۱۶۵۱
 ۱۶۵۲
 ۱۶۵۳
 ۱۶۵۴
 ۱۶۵۵
 ۱۶۵۶
 ۱۶۵۷
 ۱۶۵۸
 ۱۶۵۹
 ۱۶۶۰
 ۱۶۶۱
 ۱۶۶۲
 ۱۶۶۳
 ۱۶۶۴
 ۱۶۶۵
 ۱۶۶۶
 ۱۶۶۷
 ۱۶۶۸
 ۱۶۶۹
 ۱۶۷۰
 ۱۶۷۱
 ۱۶۷۲
 ۱۶۷۳
 ۱۶۷۴
 ۱۶۷۵
 ۱۶۷۶
 ۱۶۷۷
 ۱۶۷۸
 ۱۶۷۹
 ۱۶۸۰
 ۱۶۸۱
 ۱۶۸۲
 ۱۶۸۳
 ۱۶۸۴
 ۱۶۸۵
 ۱۶۸۶
 ۱۶۸۷
 ۱۶۸۸
 ۱۶۸۹
 ۱۶۹۰
 ۱۶۹۱
 ۱۶۹۲
 ۱۶۹۳
 ۱۶۹۴
 ۱۶۹۵
 ۱۶۹۶
 ۱۶۹۷
 ۱۶۹۸
 ۱۶۹۹
 ۱۷۰۰
 ۱۷۰۱
 ۱۷۰۲
 ۱۷۰۳
 ۱۷۰۴
 ۱۷۰۵
 ۱۷۰۶
 ۱۷۰۷
 ۱۷۰۸
 ۱۷۰۹
 ۱۷۱۰
 ۱۷۱۱
 ۱۷۱۲
 ۱۷۱۳
 ۱۷۱۴
 ۱۷۱۵
 ۱۷۱۶
 ۱۷۱۷
 ۱۷۱۸
 ۱۷۱۹
 ۱۷۲۰
 ۱۷۲۱
 ۱۷۲۲
 ۱۷۲۳
 ۱۷۲۴
 ۱۷۲۵
 ۱۷۲۶
 ۱۷۲۷
 ۱۷۲۸
 ۱۷۲۹
 ۱۷۳۰
 ۱۷۳۱
 ۱۷۳۲
 ۱۷۳۳
 ۱۷۳۴
 ۱۷۳۵
 ۱۷۳۶
 ۱۷۳۷
 ۱۷۳۸
 ۱۷۳۹
 ۱۷۴۰

